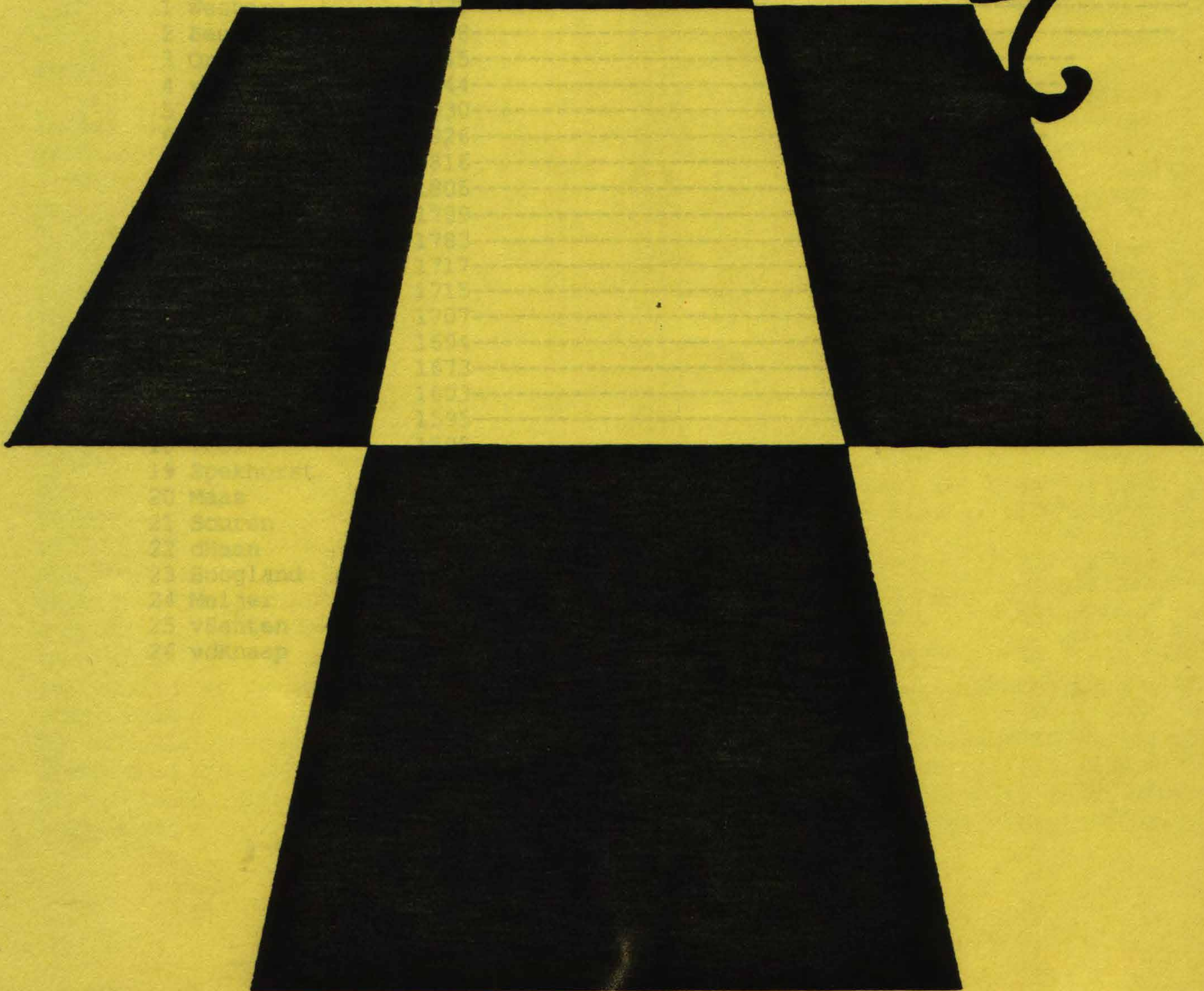
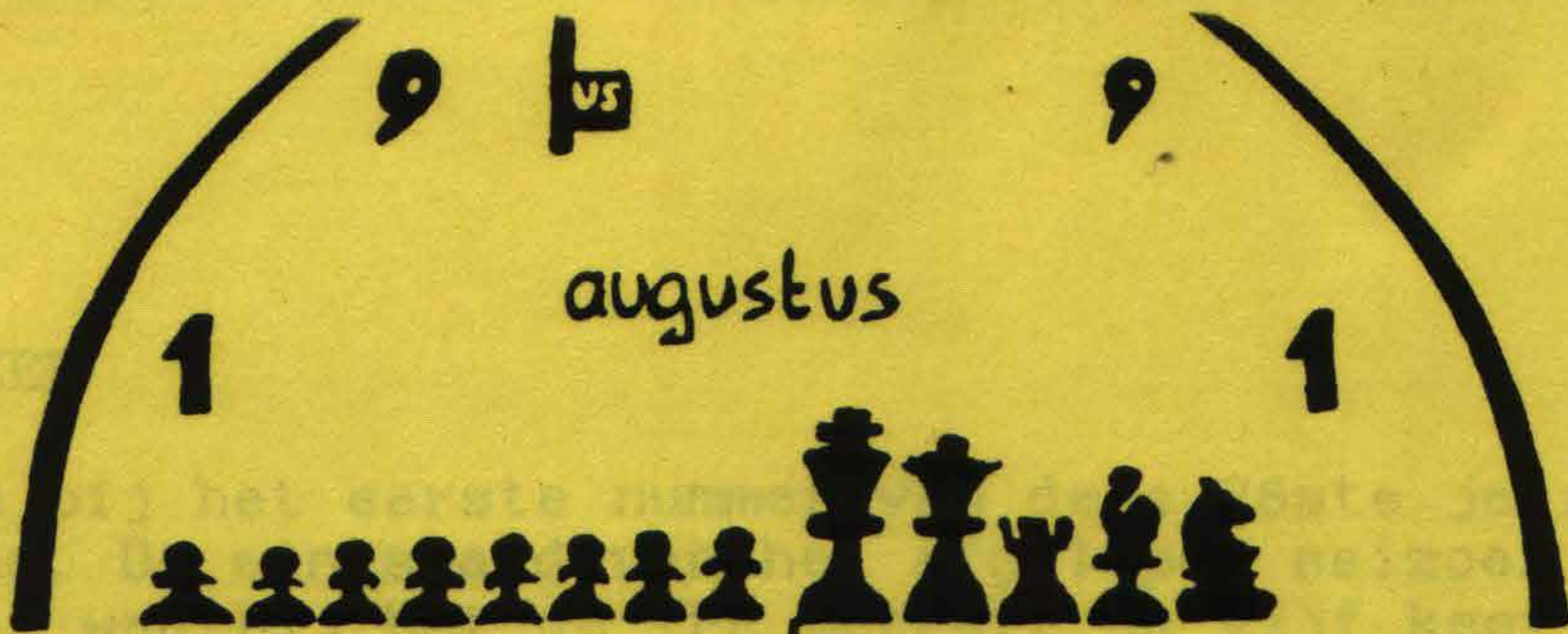

REDAXIONEEL

Welkom bij het eerste nummer van deze 26ste jaargang van de Schakeling. De eindstand van het afgelopen seizoen is hieronder te vinden, waarbij het de TPR betreft na vijf keer doorrekenen (schijnt het) ofwel een zo zuiver mogelijke afspiegeling van je seizoensprestatie. Spelers met te weinig partijen voor een enigszins betrouwbare TPR ontbreken op deze lijst. Aan ommezijde is de momentopname bij sluiting van het seizoen te vinden, waaruit nog wat nadere informatie kan worden gehaald.

In dit nummer wordt uiteraard weer een keur aan glanspartijen aangeboden uit de verenigingspraktijk, hoewel bekerfinale en kampioensmatch de wenkbrouwen der naspelers zullen fronsen en maar beter niet buiten de eigen kring bekend kunnen worden. Peter Bt begint zich een vaste plaats in dit blad te verwerven, hij brengt een boeiend moment uit een partij uit de interne. Hiernaast zijn er bijdragen te vinden van debutant André (volgt dit voorbeeld!) over zijn avonturen in Gent en van de nieuwbakken kampioen die uiting geeft aan zijn obsessie voor rokeren. Daarnaast ontbreken onze vaste hoogtepunten GARGL en Chroniqueur natuurlijk niet!

Verder is het nog het vermelden waard dat op 18 oktober a.s. US-schaken 25 jaar bestaat. Er valt dus iets te vieren!

1 Westera	1971-----
2 Beugel	1958-----
3 Ordodi	1845-----
4 vHartingsveldt	1844-----
5 Brouwer	1830-----
6 Janssen	1826-----
7 RdGroot	1816-----
8 Houtsmuller	1806-----
9 Berkhout	1799-----
10 delaMar	1783-----
11 Deinema	1717-----
12 Speckamp	1715-----
13 vDinteren	1707-----
14 JdGroot	1694-----
15 vUnen	1673-----
16 vdLubbe	1603-----
17 Stins	1595-----
18 vPol	1595-----
19 Spekhorst	1581-----
20 Maas	1557-----
21 Souren	1549-----
22 dHaan	1543-----
23 Hoogland	1537-----
24 Meijer	1507-----
25 vSanten	1503-----
26 vdKnaap	1255---

RANGLIJST 25-7-1991

		RATING		SKORE		TEGENSTAND	
		totaal	max min	int	ext	int	ext
1	Beugel	2009	(2009 1921)	21.5/32	4.5/9	1821	2033
2	Westera	1969	(2065 1906)	17/26	5/9	1860	2022
**	Bouman	1860	(1860 1784)	3.5/6	-	1895	--
3	Brouwer	1846	(1909 1841)	5.5/13	2/3	1872	1859
4	vdBrekkel	1839	(1863 1804)	6/12	-	1846	--
5	Lodder	1838	(1868 1808)	3.5/6	2.5/5	1883	1736
6	vHartingsveldt	1831	(1919 1811)	6/16	4.5/8	1868	1929
7	Houtsmuller	1828	(1828 1737)	13/27	2.5/9	1837	1913
8	vdBij	1819	(1888 1819)	5/8	0.5/6	1852	1962
9	Janssen	1817	(1847 1734)	7/13	5/7	1753	1770
**	Leenen	1816	(1839 1791)	3.5/6	-	1793	--
10	Berkhout	1812	(1812 1726)	8.5/17	5/10	1800	1816
11	RdGroot	1811	(1888 1784)	13/26	2.5/9	1842	1928
12	Ordodi	1807	(1874 1782)	7/13	3.5/8	1854	1857
13	Nouri	1803	(1803 1677)	5.5/8	3/5	1681	1705
14	delaMar	1776	(1862 1719)	12/23	1.5/8	1823	1865
15	Schouten	1752	(1790 1728)	4.5/11	1/1	1811	1635
16	Deinema	1744	(1789 1645)	10/18	3/7	1713	1715
17	vDinteren	1719	(1758 1671)	11/24	2/5	1746	1771
18	Speckamp	1694	(1824 1694)	9/18	4.5/7	1681	1707
19	vUnen	1683	(1719 1585)	8.5/17	1.5/2	1683	1635
20	JdGroot	1650	(1725 1536)	17/27	4.5/7	1599	1611
21	vdLubbe	1624	(1682 1549)	13.5/26	2/2	1564	1560
**	Wenniger	1617	(1628 1583)	3.5/6	0.5/1	1568	1665
22	Stins	1614	(1652 1585)	11.5/20	0/2	1593	1646
23	Spekhorst	1609	(1619 1521)	7.5/13	1.5/4	1548	1655
24	Souren	1604	(1608 1481)	11.5/23	3.5/7	1534	1563
25	Maas	1588	(1619 1534)	9/16	3/6	1542	1510
26	dHaan	1571	(1610 1457)	5.5/11	4/9	1474	1626
27	vPol	1548	(1618 1476)	10/18	5/9	1512	1649
28	Meijer	1526	(1556 1406)	13.5/25	0.5/1	1487	1495
29	Hoogland	1511	(1653 1472)	8/18	3.5/7	1556	1586
30	vWigcheren	1503	(1586 1494)	2/6	2.5/7	1559	1661
**	Ploeger	1472	(1494 1400)	4.5/6	-	1439	--
31	vSanten	1467	(1543 1467)	10/21	-	1511	--
**	Tewes	1413	(1413 1400)	1/1	-	1217	--
**	Hoogstoevenbeld	1391	(1400 1376)	0.5/2	-	1509	--
**	Breen	1385	(1418 1385)	1/2	-	1304	--
**	Tjong	1371	(1400 1371)	0/1	-	1344	--
**	Freriks	1362	(1400 1305)	3/10	-	1454	--
**	Speelman	1362	(1400 1362)	0/1	-	1199	--
**	Welling	1348	(1420 1348)	1.5/6	-	1455	--
**	Leuven	1347	(1400 1347)	0/2	-	1364	--
**	Dutting	1330	(1411 1330)	2/6	0.5/3	1428	1453
**	Stuiveling	1327	(1400 1327)	0/3	-	1384	--
32	vdKnaap	1237	(1310 1171)	5.5/25	-	1481	--

** = onbetrouwbare rating

TOTAAL INTERNE PARTIJEN: 347

WIT WINT :160 (46%)
ZWART WINT :125 (36%)
REMISE :62 (18%)

TOTAAL EXTERNE PARTIJEN: 203

WIT WINT :82 (40%)
ZWART WINT :65 (32%)
REMISE :56 (28%)

DE MATCH OM HET KLUBKAMPIOENSCHAP 90/91

Het seizoen verliep voor ondergetekende aanvankelijk zo voorspoedig, dat er in december al door een aantal nitwits tegen me werd gezegd dat ik onvermijdelijk het kampioenschap zou bemachtigen. Zelf was ik daarvan niet zo zeker. En inderdaad, een volledige ineenstorting in het voorjaar maakte dat ik nog werd achterhaald door Peter, die hiervoor overigens wel zijn laatste tien partijen bijna allemaal won! Mijn buitensporige tpr-voorsprong van ruim 100 punten was geslonken tot een onbeduidend handjevol, zodat er een tweekamp moest worden gespeeld.

Met gemengde gevoelens bereidde ik me mentaal voor op de komende strijd. Mijn score tegen Peter (+4 =4 -6) was niet geweldig, maar daartegenover stond dat hij in de laatste vier partijen met twee halfjes nog goed was weggekomen. Mijn spel had zich in de laatste weken van het seizoen wel weer wat hersteld, maar nog wat oefening leek me geboden. Daarom speelde ik in Gent. Nou, het liep gesmeerd: alles wat gewonnen stond ging verloren en wat verloren stond werd gewonnen! Eén karakteristiek voorbeeld:

Bertje (2001) - Gert Hilhorst (1769)
Caro-Kann, Gent Open(8), 23 juli 1991
1 e4 c6 2 d4 d5 3 ed5: cd5: 4 c4 Pf6 5
Pc3 Pc6 6 Lg5 e6 7 c5 Le7 8 Pf3 Da5 9
Tc1 h6 10 Lf4 Ld7 11 a3 Pe4 12 Pe5? Lg5
13 Lg5: hg5: 14 Pc6: Lc6: 15 f3?? (de
pointe van mijn twaalfde) 15... Pg3 16
Tg1 Pf1: 17 Kf1: Th2: 18 Kf2!? Ke7?
19 Dd2 f6?? 20 Pd5:+ 1-0

De naspeler moet zich bedenken dat deze partij om negen uur 's ochtend begon, terwijl ik die nacht met onze meervoudige kampioen Martijn tot zes uur was doorgezakt en er niet eens in was geslaagd me behoorlijk aan mijn tegenstander voor te stellen. In ieder geval koesterde ik geen enkele illusie meer over mijn spel in de komende tweekamp, maar toch begon ik met het nodige zelfvertrouwen aan de eerste partij. En zo waar, niet alleen het niveau was om te huilen, maar tevens weigerde mijn gevreesde en onverschrokken tegenstander, geheel tegen zijn gewoonte in door terughoudendheid bevangen, een stapel op-

gelegde kansen te benutten.

US-titeltweekamp (1), 6 augustus 1991

Wit: Bert Westera

Zwart: Peter Beugel

Spaans, Bogoljoebov-variant

1	e2-e4	e7-e5
2	Pg1-f3	Pb8-c6
3	Lf1-b5	a7-a6
4	Lb5-a4	Pg8-f6
5	0-0	b7-b5
6	La4-b3	Lf8-e7
7	Tf1-e1	d7-d6
8	c2-c3	0-0
9	d2-d4	Tf8-e8!?

Beide spelers hebben hun tegenstander niet al in het begin willen verrassen en gegrepen naar de hun vertrouwde opening met de koningspion. De tekstzet vermijdt de voorgeschreven penning 9... Lg4. De meeste wachtzetten zijn hier niet goed, maar Peters zet lijkt lijkt me daarentegen nog wel speelbaar. Hij laat niet alleen 9 h3 Lb7 toe, met overgang naar de uit de K-K matches bekende Zaitsev-variant, maar nodigt ook uit tot 9 Pg5 Tf8 10 Pf3 Te8 met herhaling van zetten en remise. Geen van beide leek me aantrekkelijk. Mijn poging tot onmiddellijke weerlegging blijkt echter niets meer op te leveren dan enige schrik bij de tegenstander.

10	Lb3-d5?!	Lc8-b7!
11	Pb1-d2	

Helaas levert na 11 de5: de5: noch 11 Pe5: Pd5: 12 ed5: Pe5: 13 Te5: f6! noch 11 Lc6: Lc6: 12 Pe5: Le4: een pion op, terwijl ook 11 Db3 Pd5: me niets leek. Ik had hier al spijt van mijn op de tiende zet gekozen plan, maar ook nog na afloop uitte Peter het vermoeden dat wit 'iets' heeft. Het bleek tijdens de partij ook uit zijn al te timide spel.

11		Le7-f8
12	Pf3-g5?	

Dit is echt flauwekul. Zwart kan namelijk met 12... Pd5:! materiaal innen, omdat na 13 ed5: Dg5: 14 dc6: Lc6: geen enkele paardzet hem deert. Zowel na 15 d5 Ld7! (natuurlijk niet 15... Ld5:?? 16 Pe4 met stukwinst) als na 15 Pf3 Dg6 16 de5: de5:, door de röntgen-straling

van zijn witveldige loper op het veld g2, blijft zwart een gezonde pion voor. Achteraf verklaarde Peter na 12... Pd5: bang te zijn geweest voor de wilde uitval 13 Dh5 en dat was ook oorspronkelijk mijn bedoeling geweest. Terwijl mijn tegenstander zat te piekeren en tot mijn geluk allerlei spoken zag, begon mij langzaam te dagen dat het nuchtere 13... Pf6! 14 Df7:+ Kh8 wit dwingt tot 14 Pe6 Te6: 15 De6: waarna hij met klein materieel en groot positioneel nadeel een praktischles 'de verdediging in verloren stelling' mag volgen.

12 Te8-e7?
13 Pd2-f3?

Doch om de één of andere reden besloot ik na A en B toch ook maar C te zeggen, daar 13 Pgf3 psychologisch zeer onaantrekkelijk zou zijn. De partijzet is echter nauwelijks minder ondeugdelijk dan de vorige paardsprong. Zwart kon nu kalmpjes door 13... h6! 14 de5: de5: afwikkelen op f7 toelaten (maar niet 14... Pe5: 15 Lb7: Tb8 16 Pe5: Te5: 16 Pf7: en wit wint). Aangezien 15 Ph3 er wel erg zielig uitziet is 15 Pf7: aangewezen, maar na 15... Tf7: 16 Lf7:+ (16 Pe5:?! Pe5: 16 Lb7: Dd1: 17 Td1: Tb8 is ook onvoldoende) 15... Kf7: 16 Db3+ heeft wit niet veel bijzonders voor zijn materiaal. Na afloop zagen we nog wat vage kansen voor wit na 16... Ke8 17 a4!? maar thuis stelde ik vast dat na 16... Kg6! de zwarte koning geheel buiten gevaar is. Na bijvoorbeeld 17 Ph4+ Kh7 18 Df7 De7 19 Dg6+ Kh8 is wit uitgepraat en heeft zwart alle troeven in handen. Enigszins tot mijn opluchting verkoos Peter het van 'enge' dingen af te zien en geeft hij ook met zijn volgende zet te kennen in gepaste tweekampstijl op 'veilig' te spelen.

13 Pf6:d5?

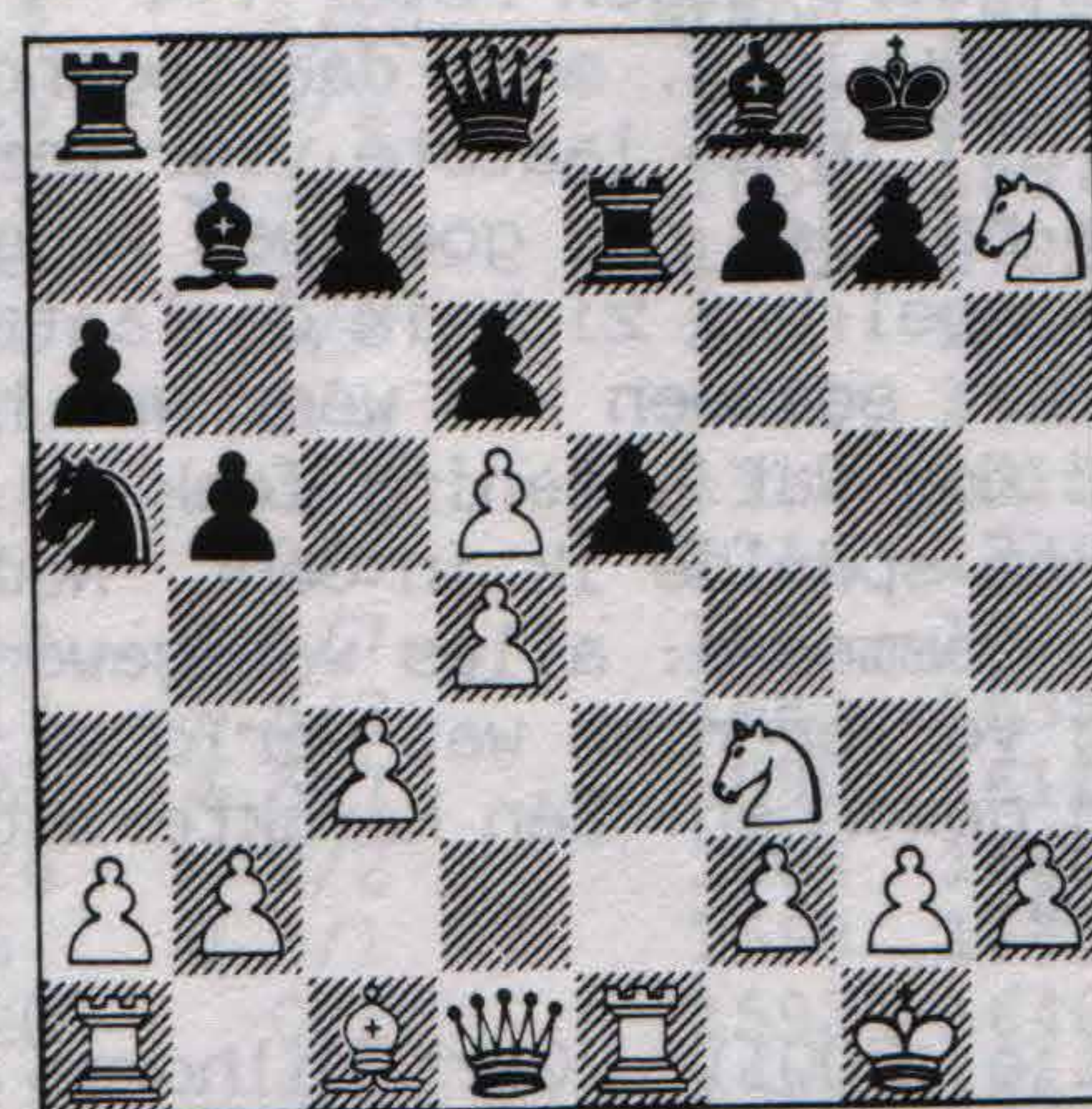
Op dit moment van de partij is het misschien goed de lezer er op te wijzen dat, in een tweekamp om de hoogst bereikbare titel, een objectieve beoordeling van de stelling niet eenvoudig is te maken. 'Ziet het plan van de tegenstander er niet overtuigend uit? Hij doet zijn zetten ook zo zelfverzekerd! Waarom speel ik ook deze opening? Ik begrijp hier niets van en hij kent

natuurlijk een heel boek uit zijn hoofd! Al tonen mijn berekeningen aan dat het niets is, wat heb ik gemist dat hij heeft gepland?' Enzovoorts. Waar het in deze partij kortom op neer komt is dat wit doet alsof hij iets heeft en zwart alsof hij wit doorheeft.

14 e4:d5 Pc6-a5

En wat nu? Na 15 de5: de5: geeft de dreiging 16... Dd5: zwart goed spel. De zwakte over de witte velden begint wit al parten te spelen. Als zijn cavalerie zonder resultaat terug moet, dan blijft hij zitten met een ongeneeslijk zwakke pion op d5. Dus dan maar onverdrot voortgaan op het ingeslagen pad:

15 Pg5:h7!?

Nee maar, dit lijkt wel haast correct! Na 15... Kh7: 16 Pg5+ Kg6 17 Dg4 f5 18 Dg3 is zwarts koning in moeilijkheden want 18... Kf6 19 Pe6! is lastig daar 19... Te6:? faalt op 20 Lg5+. Dus moet de vorst in het aftrekschaak blijven staan. Onaantrekkelijk, maar thuis zag ik geen winst voor wit na 18... De8 19 de5: Ld5: (19... de5: 20 Pe6+ Kf7 21 De5: is verliezend want 21... Ld5:? faalt op 22 Df5:+ Kg8 23 Dd5: en 21... g6 22 Lg5 ziet er ook vreselijk uit) 20 e6! (dreigt mat in drie) 20... Le6: 21 Pe6:+ Kf7 22 Pg5+ Kg8 23 Ld2 en onder teruggave van het stuk heeft de zwarte koning zich warempel in veiligheid gesteld bij verder onduidelijke stelling.

15 f7-f6!

Maar gezien de bovengenoemde gevaren is dit wel zo verstandig, aangezien zwart goed heeft gezien dat hij op d5 altijd een pion terugwint. Hardnekkig blijven

offeren met 16 Pfg5: fg5: leek me nu, hoewel geheel in lijn met het voorgaande, te opzichtig onzin na 17 Dh5 De8! 18 Dh3 Lc8 19 g4 Dg6 of 17 Dd3 De8 18 Pg5: g6 en wits aanval zal wel niet toereikend behoren te zijn.

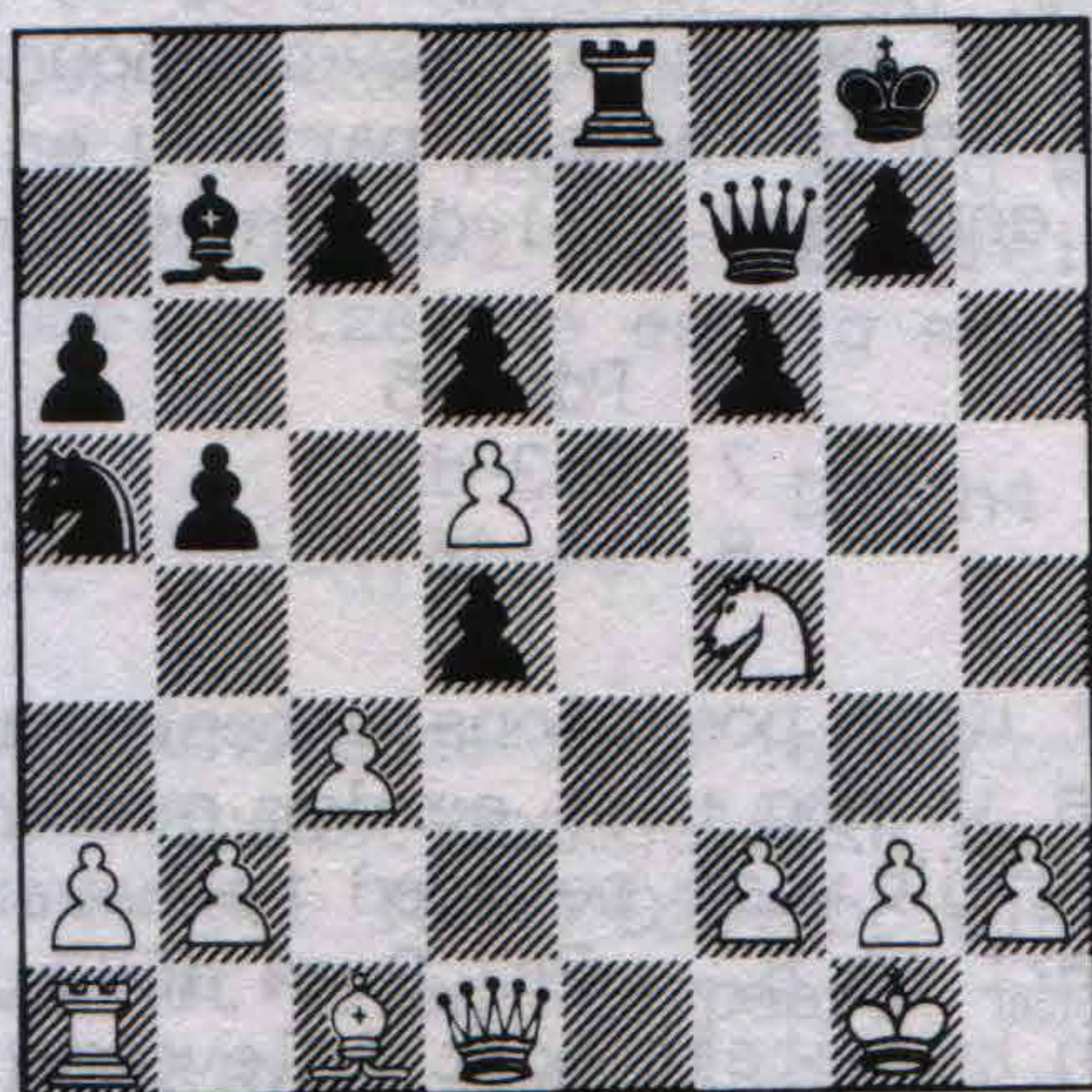
16 Ph7:f8 De8:f8
17 Pf3-h4?

Zoals Peter na afloop liet zien krijgt zwart ook na 17 de5: de5: 18 b3 Td7 op d5 zijn pion terug. Toch was het noodzakelijk zo te spelen, want door deze zet komt wit alsnog in grote moeilijkheden. Mijn paarden dansen vandaag wel bijzonder ongelukkig over het bord!

17 e5:d4
18 Ph4-g6

Nog droever is 18 Te7: De7: 19 Pg6 De4! wat ik echter nu pas ontdekte.

18 Te7:e1+
19 Dd1:e1 Ta8-e8
20 De1-d1 Df8-f7
21 Pg6-f4

21 Lb7:d5?

Verleidelijk want de loper is onkwetsbaar vanwege een aantal trucs terwijl hij tevens pionwinst op a2 lijkt te dreigen. Toch had zwart beter. Na afloop zag ik thuis natuurlijk meteen dat 21... dc3:! winnend voor zwart zou zijn geweest. Na 22 bc3: Pc4 beheerst hij het bord volledig en kan hij op zijn gemak pion d5 gaan belegeren, bijvoorbeeld 23 a4 ba4: 24 Ta4: Pb6 25 Td4 g5! Even dacht ik nog dat 23 Pe6 Ld5: 24 Pc7: de boel zou redden, maar geconfronteerd met deze - alweer - gemiste kans gaf Peter onmiddellijk 24... Lg2:!

en nu faalt 24 Pe8:? Dg6 op een vernietigend aftrekschaak, zodat wit in totaal kapotgeslagen stelling ook hier een pion achterblijft. Hij heeft overigens niet beter dan de olifant op c4 toe te laten, want 22 b3? wordt weerlegd door 22... g5! 23 Pe6 Ld5: en zwart blijft nog meer pionnen voor.

22 c3:d4!

Kalm blijven! Verliezend was het voor de hand liggende 22 Pd5:? Dd5: aangezien 23 cd4: vanwege mat achter de paaltjes faalt op 23... Dd4:! terwijl 23 Le3 d3 evengoed hopeloos is omdat zwart met c7-c5-c4 zijn irripluspion consolideert.

22 Ld5-b7

Op zijn beurt moet ook zwart niet op onderste-rij-trucs blijven vertrouwen, want 22... La2:? 23 d5 Ld5: kost weliswaar niet de loper, maar wel een stuk vanwege 24 Ta5:! Dankzij het tijdverlies kan wit nu eindelijk loskomen. In een latere analyse probeerden we daarom 22... g5!? 23 Pd5: Dd5: 24 Ld2 Pc4 25 Lc3 b4(?) 26 Lb4: Pb2: en nu keken we naar 27 Db1? Dd4: en zwarts koning loopt weg uit de schaakjes, waarna we voor hem op een zeker moment een kansrijk dame-eindspel overhielden. Nu zie ik echter dat het onzin is, want na 27 Dc2! heeft wit minstens eeuwig schaak want na 27... Dd4:?? Lc3 kan zwart het hier meteen opgeven. Het zou toch ook te gek zijn dat dat zwarte buitenspelpaard nog steeds de partij zou kunnen beslissen!

23 b2-b3 g7-g5!?
24 Lc1-d2! Pa5:b3

Ik had besloten op het alternatief 24... Pc6 een pion te offeren met 25 Dg4 Pd4: maar waarschijnlijk terecht zag Peter hier vanaf, aangezien 26 h4! zwart in moeilijkheden brengt.

25 a2:b3 g5:f4
26 Ld2:f4?!

Slordig. Ik zag een zwarte spookaanval over de g-lijn na het nauwkeurigere 26 Dg4+ Kh8(?) 27 Lf4: Tg8?!, geheel missend dat 28 Dh4+ op slag zou winnen.

Peter was natuurlijk het correcte 26... Dg7 van plan. Na de partijzet moet wit zich nog even nauwkeurig verdedigen.

26		Df7-g6
27	Lf4-g3	Dg6-e4?!

De opmars 27... f5 28 Dd2 is ongevaarlijk, maar dit biedt ook geen kansen.

28	f2-f3	De4-e3+
29	Lg3-f2	De3-e2
30	Dd1-b1	Te8-e7
31	Db1-f5	

Het is helemaal niet noodzakelijk om na 31 Dg6+? Tg7 32 Df6: Lf3: 33 De8+ zwart te laten onderzoeken of hij meer heeft dan zich neer te leggen bij eeuwig schaak. Nu dreigt er winnend 32 Te1.

31		De2-e6
32	Df5:e6+	Te7:e6
33	Ta1-c1!?	Te6-e7!?

Peter vermijdt ook mijn laatste truc. Het voor de hand liggende 33... c6? lijkt op slag te verliezen vanwege 34 d5!! en na het wegspeken van de toren gaan er twee pionnes verloren, terwijl na 34... cd5: 35 Tc7! zomaar de zwarte loper wordt buitgemaakt! In lichte tijdnood ontging ons beiden echter de tegentruc 35... d4! en wit moet zich wel neerleggen bij 36 Ld4: Ld5 37 Tc3 met soortgelijke consequenties als in de partij.

34	Lf2-g3	Te7-d7
35	Kg1-f2	Kg8-f7

En op dit moment, met zelf wat meer tijd dan mijn handvol minuten voor de laatste zetten, deed Peter gewiext een remiseaanbod. Er was reden om het niet aan te nemen, want niet eerder in deze partij had ik zo goed en zo veilig gestaan. Er was ook reden om het wel aan te nemen, want mijn beroerde zetten voorspelden weinig goeds voor een eventueel vervolg. Ik overwoog nog dat het eindspel kansen kon bieden vanwege wits mobielere meerderheid, maar ik kon niet even snel ontdekken wat de aangewezen opstelling moest zijn. Na varianten als 36 b4 Te7 37 Te1 Te1: 38 Ke1: Ke6 39 Kd2 Kd5 40 Kd3 c5! en mogelijkheden als 36 Te1 c5!? als onschuldig te hebben

afgedaan, besloot ik het remiseaanbod lafheidshalve maar aan te nemen. Mede dankzij de berg fouten toch wel een inhoudsrijk partijtje.

US-titeltweekamp (2), 13 augustus 1991

Wit: Peter Beugel

Zwart: Bert Westera

Siciliaans, Svesjnikov

Zoals zal blijken kunnen de aantekeningen bij de tweede partij aanzienlijk korter blijven. Door kortsluiting werd namelijk één der residenties in brand gezet.

1	e2-e4	c7-c5
2	Pg1-f3	Ph8-c6
3	d2-d4	c5:d4
4	Pf3:d4	Pg8-f6
5	Pb1-c3	e7-e5

Hoewel ik dit al een poosje op mijn repertoire heb dacht Peter hier enige tijd na. In onze vijf eerdere Siciliaanen had ik dit nog niet tegen hem gespeeld. Aan Najdorf (2x), Versnelde Draak, Scheveninger en Pils had ik maar liefst één halfje overgehouden. Maar wel in de laatste partij, en niet nadat ik een paar maal de winst had gemist.

6	Pd4-b5	d7-d6
7	Pc3-d5!?	Pf6:d5
8	e4:d5	Pc6-b8(!)

Met deze positionele bestrijdingswijze was ik nog niet eerder geconfronteerd, maar ik wist me goed te herinneren dat zwart na 8... Pe7 9 c4 a6?? 10 Da4!! een kwaliteit moet inleveren, want na 10... Ld7 11 Pd6:# staat hij al mat! Vandaar het uitroepteken bij de tekst.

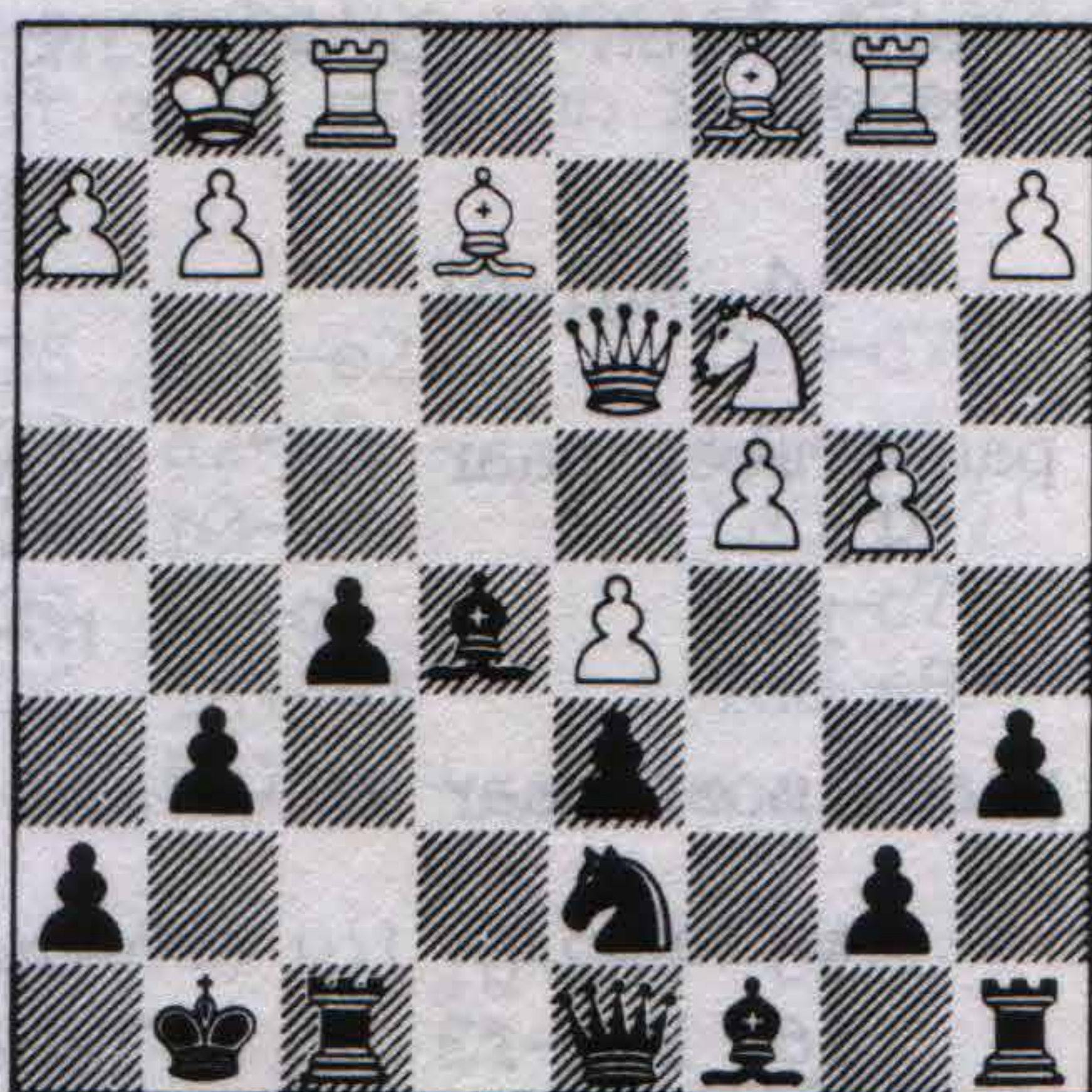
9	c2-c4	a7-a6
10	Pb5-c3	Lf8-e7
11	Lf1-e2	0-0
12	0-0	f7-f5
13	f2-f4	Le7-f6
14	f4:e5?!	

Tot zover was alles nog theorie, maar de tekstzet geeft zwart, die lijdt aan ruimtegebrek voor zijn lichte stukken, een uitstekend manoeuvreerveld. Het terughoudender 14 Dc2 belooft meer. Zijn stelling beviel Peter echter niet.

14 Lf6:e5
15 Dd1-d3

Nu zou na 15 Dc2 Dh4 16 g3 Lg3: 17 hg3: Dg3:+ zwart eeuwig schaak maken en hadden de spelers kunnen berusten in het akelige vooruitzicht nog twee slopende partijen te moeten spelen.

15 g7-g6
16 Ta1-b1 Pb8-d7
17 b2-b4??

De pointe van de witte opzet, waarmee weliswaar het zwarte paard de sprong naar veld c5 wordt ontzegd, maar helaas ook de eigen bereden brigade in het luchtledige komt te hangen. Nodig was het om dit met 17 Le3 voor te bereiden, met eventueel hetzelfde eeuwig schaak.

17 Dd8-h4
18 Tf1-d1?

Na een ontgoochelende fout is verzet bieden een welhaast onmogelijke opgave. Uiteraard verloor 18 g3 Dd4+ op elegante wijze het vliegende paard, maar zowel 18 Tf3 als 18 Lf4!? Lf4: 19 g3 Pe5!? boden beter uitzicht op blunders van zwart in overigens gewonnen stelling. Nu wordt de lijkwitte koning zonder pardon krijgsgevangen gemaakt.

18 Le5:h2+
19 Kg1-f1 Lh2-g3
20 Dd3-d4 f5-f4
21 Le2-f3(?) Pd7-e5
22 Pc3-e2 Pe5:f3
23 g2:f3 Dh4-h3+

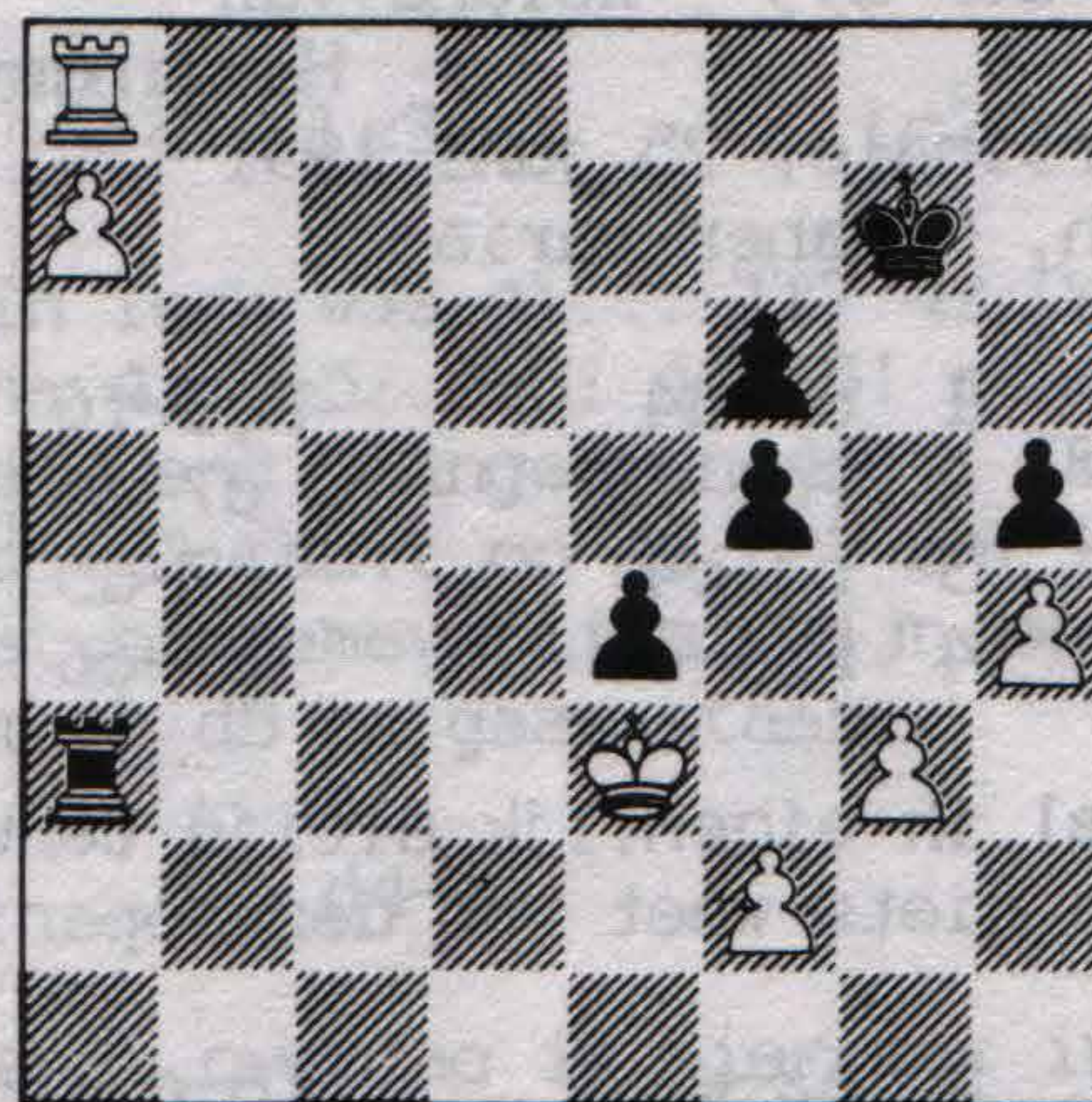
Met een zucht gaf Peter hier op. Beschroomd nam ik de titel in ontvangst.

LDW 140891

GARGL

Ja, lieve lezers, uw redactie presenteert met trots weer een heerlijke GARGL. Dit keer uit de interne van het afgelopen jaar, van de hand van een veelbelovend talent. Wij zeggen Rob van harte dank voor zijn bijdrage!

Rob van der Lubbe - Marc Souren
stelling na ± 60... Ta3+

"Na drieëndertig koningzetten in deze stelling kon ik nog niet in remise berusten en koos de volgende ondernemende zet: 61 Kf4??? Tf3!" Helpmat!

Hieronder een verslag van de wel zeer bewogen bekerfinale. De afgetekende slotpartijen uit de voorgaande edities verbleken totaal bij de ijzingwekkende tijdnoodtaferelen die zich ditmaal bij de finalisten afspeelden. Roland, die vijf maal achtereen zwart lootte, geeft aantekeningen bij de strijd waarin Wim, tenslotte, als was het een rotte vrucht, hem de beker naar het hoofd smeedt.

FINALEPARTIJ VIERDE US-BEKERTOERNOOI

Ik herinner mij een partij van enkele jaren terug, ik meen '87, waarin ik Wim in gierende tijdnood met een nogal verdacht stukoffer (lees blufoffer) wist te overwinnen. Met deze partij in mijn achterhoofd begon ik aan de finale en tot mijn verbazing gebeurt er, vier jaar later, precies hetzelfde.

Wim van der Bij - Roland van Hartingsveldt
US-bekerfinale, 25 juni 1991
Slavisch, Meraner-variant

1 d2-d4	Pg8-f6
2 Pg1-f3	e7-e6
3 c2-c4	d7-d5
4 Pb1-c3	c7-c6

Dit speel ik eigenlijk altijd terwijl ik bijna niets weet van deze opening.

5 e2-e3	Lf8-e7
6 Lf1-d3	0-0
7 0-0	Pb8-d7
8 b2-b3	Tf8-e8
9 Lc1-b2	

Een mij onbekend plan met waarschijnlijk de bedoeling het bevrijdende e5 te voorkomen.

9	Pd7-f8?
---	---------

Beter lijkt mij 9... Lf8 om misschien ooit 'ns tot e5 te komen. Nu komt er helemaal niets meer van.

10 Pf3-e5	Pf6-d7
11 f2-f4	f7-f6
12 Pe5:d7	Lc8:d7

Zoals gewoonlijk in deze opening sta ik nogal passief. 13 f5! lijkt mij nu de

aangewezen zet om de zwarte stelling onderdruk te houden. Na bijvoorbeeld 13... ef5: verliest zwart de d-pion en 13... dc4: 14 Lc4: is lastig voor zwart. Na een wachtzet als 13... Kh8 kan wit met 14 Df3 de druk vergroten. Wim speelt echter:

13 Pc3-e2?	f6-f5!
------------	--------

Houdt alles voorlopig tegen. Wit heeft nu geen directe dreigingen en daarom volgt er nu een hergroepering der stukken.

14 Kg1-h1	
-----------	--

Het paard moet naar f3.

14	h7-h6
----	-------

Het paard moet naar f6.

15 Pe2-g1	Pf8-h7
16 Pg1-f3	Te8-f8

Maakt ruimte voor de witveldige loper.

17 Tf1-g1?!	
-------------	--

Een vreemde zet. Misschien was Wim hier bang voor 17... g5 wat nu verdachter is wegens 18 g4.

17	Ph7-f6
18 Dd1-e2	Ld7-e8
19 Pf3-e5	Le8-h5?!

Een nutteloze zet die wit alleen maar in de kaart speelt. Beter is 19... Pe4.

20 De2-f2	Pf6-g4?!
-----------	----------

Het paard op e5 leek mij te kolossaal. Beter is alsnog 20... Pe4.

21 Pe5:g4	f5:g4
-----------	-------

Mij leek 21... Lg4: niet zo goed vanwege 22 h3 Lh5 23 g4 met een aanvalstelling voor wit.

22 g2-g3	Dd8-e8
----------	--------

Met de bedoeling 23... Lg6

23 Df2-c2	
-----------	--

Doorziet m'n bedoeling.

23	Tf8-f6
24 Tg1-e1!	Lh5-g6
25 e2-e4!	

Beter dan 25 Lg6: Dg6: 27 Dg6: Tg6:.

25	Le7-b4?!
----	----------

Hier vond ik mijn stelling eigenlijk wel slecht en ik zie niet goed wat ik nou kan doen behalve passief afwachten terwijl wit zijn stukken in gereedheid brengt.

26 Te1-e2	De8-d7
27 a2-a3	Lb4-a5
28 b3-b4	La5-b6?!
29 c4-c5	Lb6-c7
30 Ta1-e1	Ta8-e8
31 Kh1-g1	

Haalt schaakjes uit de stelling.

31	Tf6-f8
32 Te2-e3	

Hier begon zo'n beetje de tijdnoodfase. Het liefst wil Wim ed5: spelen, maar dat gaat nog niet wegens Ld3:.

32	a7-a6
----	-------

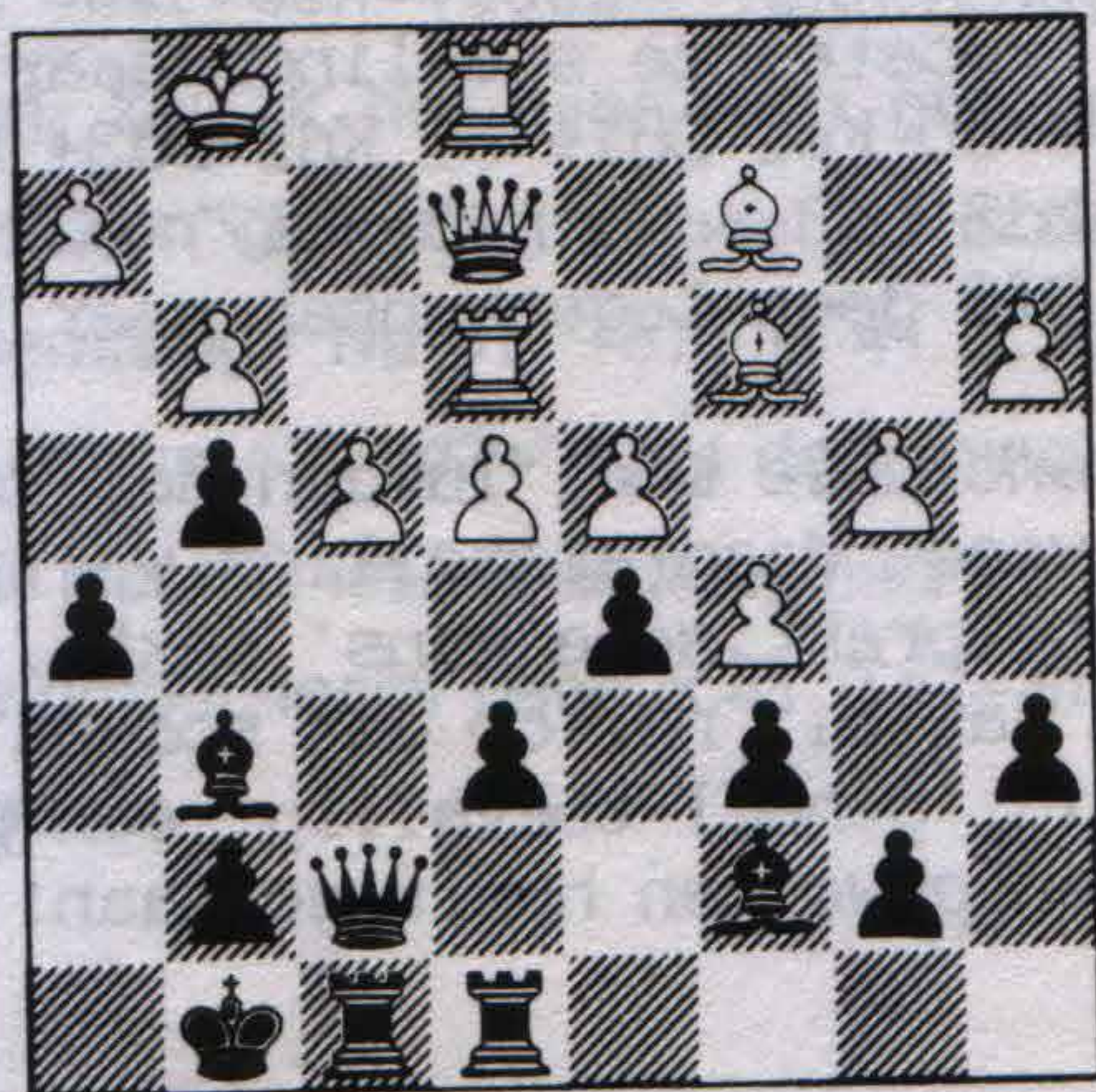
Je moet toch wat.

33 Dc2-e2	h6-h5
34 Lb2-c3	

Wim doet het rustig aan. Ik was onder-tussen in vreselijke tijdnood gekomen.

34	Dd7-f7
35 Ld3-c2	

Een listige zet, de dreiging ed5: wordt sterker.

35

Lc7-d8?

Het was al moeilijk om niet iets fout te doen, bijvoorbeeld 35... Kh8 wordt beantwoord met 36 ed5: ed5: 37 Te8: De8: (37... Te8: 38 Lg6: Te2: 39 Lf7: verliest een stuk) 38 De8: Le8: (38... Te8: 39 Lg6: verliest een stuk) 39 Te7 en wit wint. En na 35... de4: 36 Le4: blijft zwart met een zwakke pion op e6 zitten.

36 e4:d5!	Lg6:c2
37 d5:e6	Df7-f5
38 e6-e7	Ld8:e7
39 Te3:e7	Te8:e7
40 De2:e7	Df5-d3!?

De laatste zet in tijdnood en misschien wel de enige die het wit nog moeilijk kan maken. Wit staat hier natuurlijk heel goed, maar de rest van de partij moet nu in een kwartier worden uitgevluggerd.

41 Lc3-a1	Lc2-b3
-----------	--------

Evenmin leuk was 41... Tf7 42 De8: Tf8 want na 43 Dh5: Da3: 44 d5! staat wit veelbelovend, aangezien 44... Db4: 45 De5 Dc5:+? faalt op 46 Lc3 met keuze uit mat of dameverlies. Mijn bedoeling was om op d5 te gaan staan.

42 d4-d5

Heel even overzag ik hier mat in één (Dg7: #). Ik speelde nog net op tijd:

42	Tf8-f7
43 De7-e8+	Tf7-f8
44 De8-e5	Tf8-f7
45 d5-d6	

Vreselijk. En ik zat hier ook nog in tijdnood. Wim heeft hier een paar minuten meer op de klok.

45	Lh3-d5?
----	---------

Dreigt 46... Df3 maar laat 46 d7! toe.

46 De5-e3?

Hij doet het niet! 46 d7! is winnend, bijvoorbeeld 46... Lf3 47 De8+ Tf8 48 Lg7: Kg7: 49 Te7+ Kg8 50 Df8:+ Kf8: 51 Te8+ Kf7 52 d8D en zwart kan wat schaaks

geven maar wit wint.

46 Dd3-c2
47 De5-e2 Dc2-b3?

Dameruil is misschien in deze stelling wel aan te bevelen.

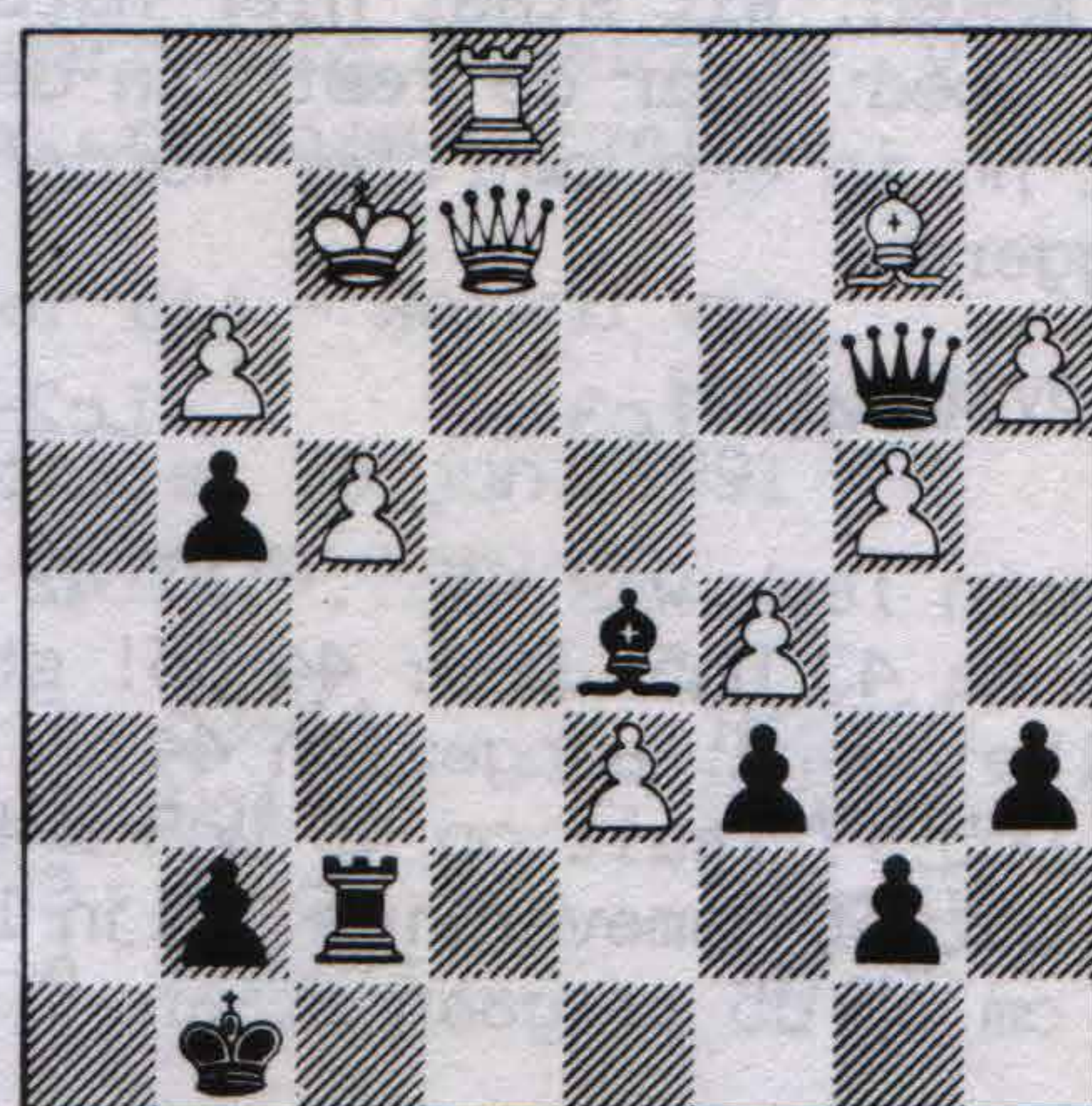
48 La1-b2?

Ook hier is 48 d7! winnend.

48 h5-h4
49 Kg1-f2(?)

Nog steeds is 49 d7 winnend maar ook Wim zit in tijdnood.

49 h4:g3+
50 h2:g3

50 Tf7:f4! ?+

Praktisch gezien het beste. Ik heb hier nog 1 minuut en Wim 3, maar nu begon hij na te denken.

51 g3:f4 Db3-h3(!)

Een stille zet en in tijdnood heel eng, vooral vanwege 52 De3? Dh2# helpmat.

52 Te1-g1 Dh3-h2+
53 Kf2-f1 Dh2:f4+
54 Kf1-e1 Ld5-f3
55 De2-e8+ Kg8-h7

Wit staat nog steeds huizenhoog gewonnen, maar gelukkig viel hier de vlag: 0-1. Het blufoffer heeft weer succes gehad.

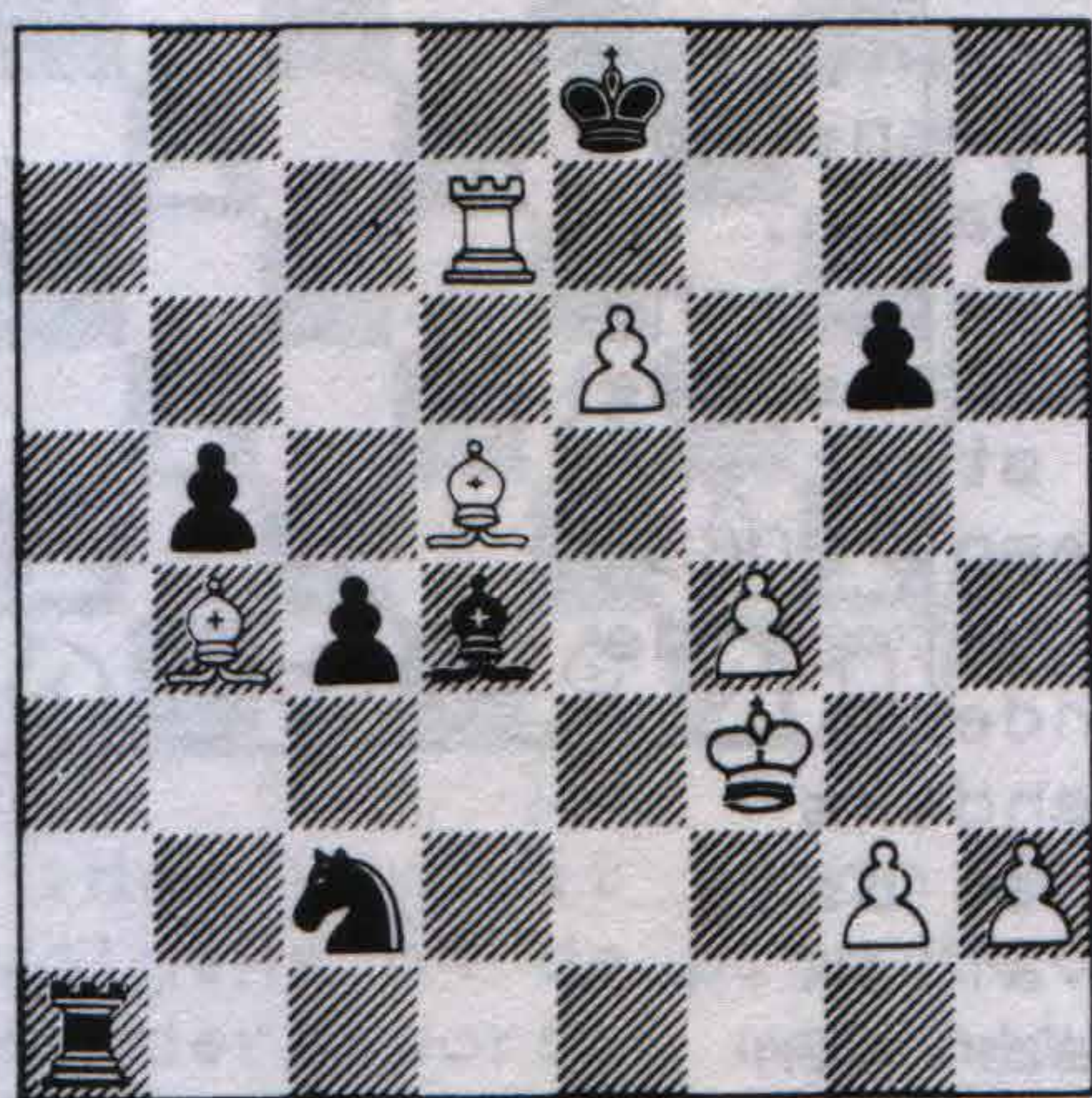
RvH

Naschrift ter redactie:

Hoewel uw hoofdredakteur zich verre wil houden van kritiek op deze tijdnoodtaferelen (zoals elders in dit nummer is te zien slaagt hij er zelf uitstekend in om bij zeeën bedenktijd volkomen onzin op het bord te brengen), verdient toch één moment in deze finale nog even de aandacht. Nadat Wim na een fraai gespeelde partij tot drie keer toe had geweigerd de genadeslag uit te delen, kreeg zwart op het ogenblik dat Roland zijn toren gaf voor wat schaaks, objectief gezien zowaar een enorme kans! Vanuit de tweede diagramstelling geeft 50... Lc4! zwart een zeer sterke aanval. De witte dame is overbelast en zijn tegenaanval slaat niet door (dit alles zuiver academisch gesproken, want dergelijke argumenten tellen amper mee in een uitvluggerfase). Men zie:
A) 51 d7? Le2: 52 d8D+ Tf8 53 De5 Df3+ 54 Kg1 Dg3:+ 55 Kh1 Lf3# is reeds mat.
B) 51 De8+ Tf8 52 d7 Df3+ 53 Kg1 Dg3:+ 54 Kh1 Ld5+ 55 Te4 Le4:+ 56 De4: Dh3+ 57 Kg1 g3! en wit kan opgeven. Het offeren van een stuk is nog het beste:
C) 51 Dg4:(!) Db2:+ en nu is 52 Kf3 de enige zet (52 Ke3 Dc3+ 53 Kf2 Dd2+ en 52 Kg1 Dd4+ 53 Kh2 Dd2+ winnen alles) met nog gevaarlijk tegenspel. Na overhaast 52... Dd2? 53 Te8+ Tf8 54 Tf8:+ Kf8: 55 Dc8+ Kf7 56 Df5+ houdt wit eeuwig schaak. Een goede winstpoging heeft zwart in 52... Da3:+ en nu bijvoorbeeld 53 Te3 Ld5+ 54 Kf2 Db2+ 55 Te2 Dd4+ 56 Te3 (56 Ke1 Db4:+ maakt het er ook niet beter op) 56... Tf8! en wit staat vastgeklemd terwijl zwarts toren dreigt in te grijpen (maar niet onnozel 56... Tf6? 57 d7 Le6 58 d8D+!). Na 57 d7 Lc4 haalt zwart gewoon de d-pion op en 57 Ke2? Lc4+ moet meteen worden opgegeven. Wit kan de afwikkeling naar een verloren eindspel dus alleen vermijden met 57 Dg6 Dd2+ 58 Te2 Db4: met een troosteloze stelling, daar 59 d7 Dc5:+ 60 Ke1 Dg1+ 61 Kd2 Dd3+ 62 Ke1 (62 Dd3 Dd3:+ 63 Kd3: Lf7) 62... Lf7 63 Dg5 Df6 geen tegenkansen meer biedt.

De conclusie moet luiden dat Roland in de tweede diagramstelling wellicht de 'beste praktische kans' pakte, maar tevens dat hij net op dat moment in de partij, geheel toevallig, een paar seconden gewonnen heeft gestaan!

In de laatste weken van het seizoen 90/91 mocht ik het weer eens opnemen tegen Leon Janssen en dat werd weer een alleraardigst partijtje. Na veertig zetten met zo nu en dan opzichtig geblunder, wederzijds gemis van kansen en hevige tijdnood aan beide kanten kwam de volgende mooie stelling op het bord:

Berkhout - Janssen

Zwart heeft zojuist 40....., Pa3-c2 gespeeld en valt daarmee thans de loper aan. Ik had in de tijdnoodfase verzuimd een stuk te winnen, hetgeen ik mezelf ernstig kwalijk nam. Terwijl Leon wat te drinken ging halen, ging ik er dus met frisse moed en zeeën van tijd nog maar eens voor zitten. Kon ik nog steeds geforceerd winnen? 41. Td8+, Kd8: 42. e7+, Kd7 43. Lc6+, Kc6: 44. e8D+ haalt weliswaar een dame, maar wint het ook? Ik vond het in ieder geval niet overtuigend en aangezien ik met bovenstaand staaltje vooruitrekenen op de grenzen van mijn vermogen op dit gebied stuitte, ging ik op zoek naar wat anders en ah..... wat zag ik daar! Was ik niet behept geweest met een redelijk relativeringsvermogen, zou ik het bijna 'een graaiend snuffelend zien' genoemd hebben. Zie ik daar een zetherhaling? Na 41. Te7+ is 41....., Kd8 verplicht en na 42. Td7+ moet de koning op straffe van pionpromotie weer terug naar e8. Als een ware grootmeester deed ik 41. Te7+ in de enveloppe.

Werd de daarop volgende nabeschouwing nog afgesloten met de conclusie 'kansrijk voor wit maar nog niet geheel duidelijk', bij mijn huisanalyses kreeg ik aanvankelijk steeds meer het idee dat ik moest berusten in remise door zetherhaling omdat er geen direct mat in leek te zitten en zwart toch wel twee hele sterke en snelle vrijpionen had. Leon was tot dezelfde conclusie gekomen hetgeen hem ertoe noopte nog voor de aanvang van de tweede zitting remise voor te stellen. Echter, zie welk een mooie manoeuvre er nog in de stelling verborgen lag:

- 41. Te7+, Kd8
- 42. Td7+, Ke8
- 43. Le7!

Ziet er wat vreemd uit omdat het de eigen pion blokkeert, maar het blijkt toch de enige zet te zijn die zwart voor onoverkomelijke problemen stelt. (Ik hou me aanbevolen voor andere winnende voortzettingen of verdedigingen.) Zo wordt 43., Ta7 weerlegd door 44. Lg5!, Td7: 45. Lc6!, Kf8 46. ed7:, Lb6 en komt wit een vol stuk voor. Leon koos voor:

- 43., Lb6
- 44. Lf6, Ta3+
- 45. Ke2, Te3+
- 46. Kd1

Niet 46. Kd2 want dan krijgt zwart remiskansen na 46., La5+! Bijvoorbeeld na 47. Kc2:, Te2+ 48. Kb1, Te1+ 49. Ka2, Te2+ 50. Lb2, c3 51. Lc6, Tb2:+ 52. Ka1, Te2 is zwart weer terug in wedstrijd en na 47. Kc1, Pe1 doet zwart ook goede zaken.

- 46., Pb4
- 47. Th7:, Td3+
- 48. Ke2 1 - 0

Hier hield Leon het voor gezien. Hij heeft nog een schaakje op e3, en gaat daarna ondekbaar mat. Een leerzame stelling.

PETER BERKHOUT

GENT 1991.

Op vrijdag 19 juli 1991 begaf ik mij naar Gent, om daar mijn eerste buitenlandse toernooi te spelen. Bang voor de grote namen Goerwitsch, Cifuentes De Boer etc. was ik in het geheel niet. (Daar hoefde ik zowiezo niet tegen te spelen). Het was ook een enorm groot toernooi met meer dan 480 deelnemers uit zo'n beetje alle windstreken. De toernooizaal was de Sint-Pietersabdij, een klooster dat waarschijnlijk eeuwen geleden gebouwd was met van de arme belgen "in naam van de Paus" (afschieten die handel) afgetroggeld geld. Voor mij is dit het beste en leukste toernooi dat ik ooit gespeeld heb, vooral ook omdat de Gentse Feesten bezig waren. In de praktijk hield dit in eerst schaken en dan belgische biertjes achterover drukken, of wel evenzovaak gebeurde de omgekeerde volgorde. Ik had een rampzalige start en begon met 0 uit twee tegen twee ratings van resp. 2063 en 2220. Vreemd, verlies ik de eerste partij moet je de tweede ronde tegen een nog zwaardere tegenstander. Nooit eerder heb ik tegen zulke goeie tegenstanders gespeeld en verloor louter en alleen omdat ik te bang voor ze was. Na de opening had ik in beide gevallen gelijk spel. Dat viel dus even tegen, ga je naar een toernooi en begin je met 0 uit 2. Ik was echter gekomen om tenminste 50% te halen wat gezien de gemiddeld rating van de spelers namelijk 1965 (ratinglozen niet meegeteld) een wellicht ietwat arrogant uitgangspunt was. Desondanks wist ik 5 uit 9 te halen door in de laatste 7 rondes 5 uit 7 te scoren waarmee ik slechts een punt achter een grootheid als Martijn Spaan (MS) eindigde. Neem daarbij dat mijn gemiddelde tegenstand 1963 was en het feit dat ik ook 1963 biertjes gedronken heb en 10 uur geslapen in 4 dagen tijd, dan zal U, LEZER begrijpen dat ik een ongelooflijk score bereikt heb (ook volgens MS) Mijn verliespartijen zal ik U besparen, slechts domme angst en de wil om te winnen deden mij de das om. Daarom van mij een advies om goed tegen veel hogere ratings te spelen: speel scherp en ruil als je toch gelijk staat de dames af en wees in geen geval bang. Genoeg vaderlijke praat, kijk mee naar mijn derde partij.

Wit: AVD, Zwart Vermeulen(1749)

Siciliaans

1 e4 c5
2 c3 d5
3 ed5: Pf6

Na c4 om de pion te dekken komt wit er slecht uit omdat de d-pion niet meer goed opgespeeld kan worden. Daarom

4 d4 Dd5:

5 dc5:!? Deze zet lijkt heel slecht maar zoals zwart antwoordt win ik wel een pion en de partij. Beter is Dc5:, hoewel dan met Le3 het nadeel blijkt van het slaan met de dame. Overigens leidt dat tot een stelling

die iets beter voor wit is.

5 Dd1: +?

6 Kd1: a5!?

7 f3

DIAGRAM

Het idee van wit is om de loper op e3 te zetten en met vervolgens b4 de pion te dekken. Overigens kan dit plan verhinderd worden met het gekke a5-a4.

7.....e5

8 b4 ab4:

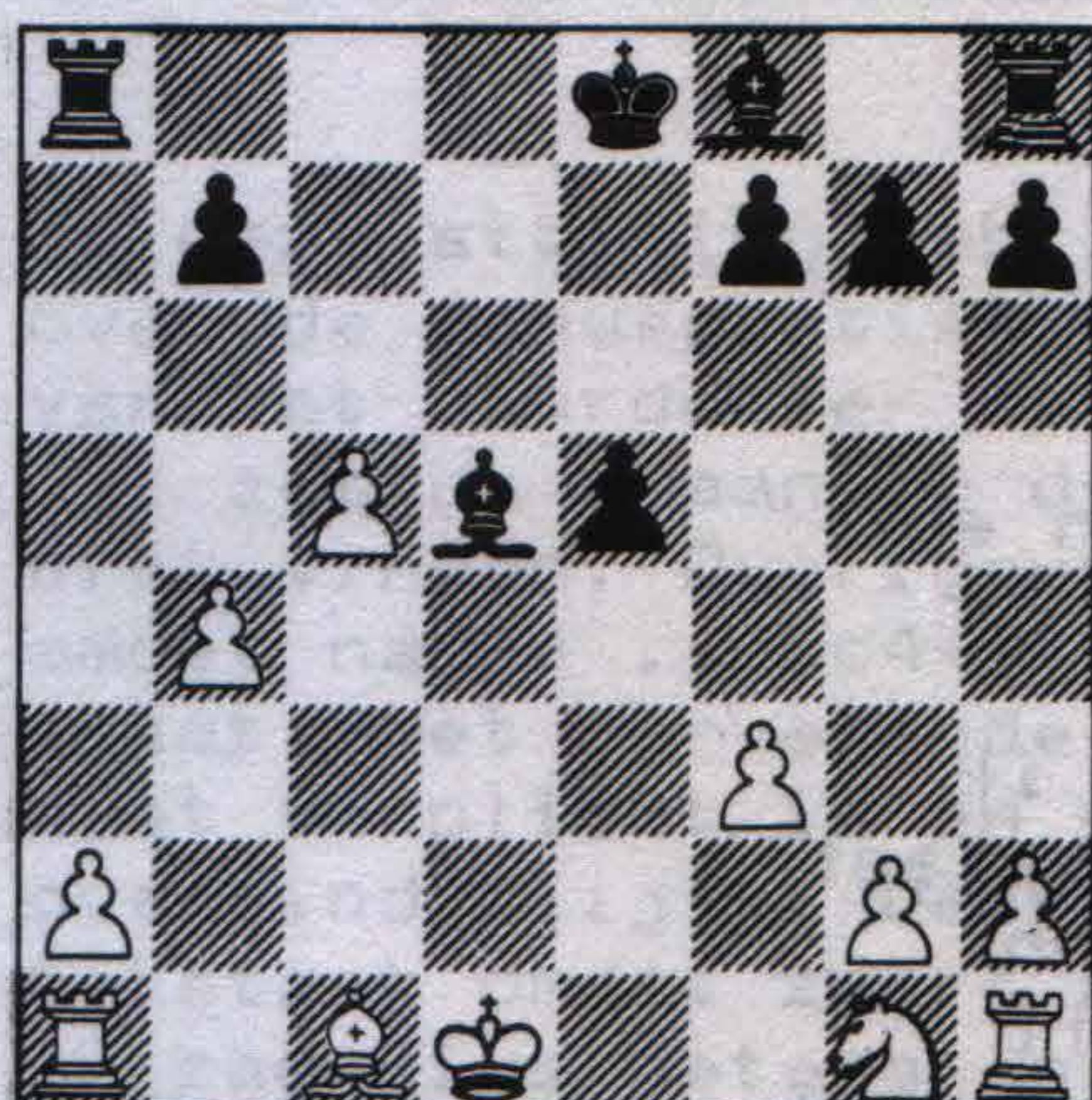
9 cb4: Pc6

10 Lb5 Ld7

11 Lc6: Lc6:

12 Pc3 Pd5

13 Pd5: Ld5:.. Zie Diagram

14 Lb2 La2:?!

15 Kc2! Ta6

16 Pe2 Lc4

17 Pc3 Kd7

18 Pa4 Lb5

19 Pb6+ Ke6?

20 The1 Nu staat zwart verloren.

20f6

21 f4 Le7

22 fe5: fe5:

23 Le5: ! Kf7

24 Ta6: ba6:

25 Pd5!? Vooral niet 25 Lg7:? Tg8 26 Lc3 Tg2:+ en
zwart kan weer vechten.

25.....Lf6

26 Lf6: gf6:

27 Te7+ Kg6

28 Pc7 Td8

29 Pb5: en zwart gaf op. Hé hé, ik heb 1 uit 3. Over deze overwinning was ik zeer tevreden en nog lang feestte ik door in Gent, Hoewel ik zelf niet weinig dronk en dus niet de heilige hoof te spelen maakte ik die nacht een sappige scene mee. Ik zat NAAST Rob van Gompel op een terrasje en RVG klaagde dat hij zich niet zo goed voelde. We dronken nog een biertje. Enige tijd later zei hij wijzend op een plek braaksel juist achter mijn stoel met een bezweet lijkleek gezicht: "Moet je dat zien!". Ik zei "Jezus", niet omdat ik in de Sint-Pietersabdij reeds bekeerd was maar omdat zijn zijn boertje mij geheel ontgaan was. Toen de zon opkwam gingen we in een opperbeste stemming huiswaarts. Gammel speelde ik de volgende dag mijn 4e partij, die na bloedstollende complicaties met van mij een kwaliteits-en pionoffer in remise eindigde. Kijk en geniet.

Wit: D. Floor(1872) Zwart :AVD

Nimzo-Indisch

1 d4 e6. Ik vind Frans lekker spelen

2 c4 Pf6

3 Pc3 Lb4. Nimzo-Indisch vind ik nog prettiger

4 Db3!? Deze zet kende ik niet. Toch maar

4.....c5

5 dc5: Lc5: Theorie bleek 5....Pc6

6 Pf3 Pc6

7 Lf4 o-o

8 e3 Hier zit ik met een achtergebleven d-pion en een gat op d6. Daarom besloot ik tot het wilde

8d5!?

9 Td1!? Deze zet had ik natuurlijk wel gezien en ik was aanvankelijk van plan om het eindspel dat ontstaat na 9...dc4 10 Td8: cb3: 11 Tf8:+ Kf8: te spelen. Ook als wit niet de dames ruilt maar 10 Lc4: speelt volgt 11...De7. Dan dreigt zwart met 12...e5 waarna Lc8 weer mee doet en Pa5! dreigt waarna de sterke witte loper verdwijnt. Na lang denken zag ik een andere zet namelijk

9De7!? Ik had gezien dat ik een pion kon offeren na 10 cd5: ed5 11 Pd5: Pd5: 12 Dd5: Le6

13 Dg5 Dg5: waarna zwart mooie compensatie heeft vanwege zijn ontwikkelingsvoorsprong. Overigens volgt op 12 Td5: Le6! met goed spel voor zwart.

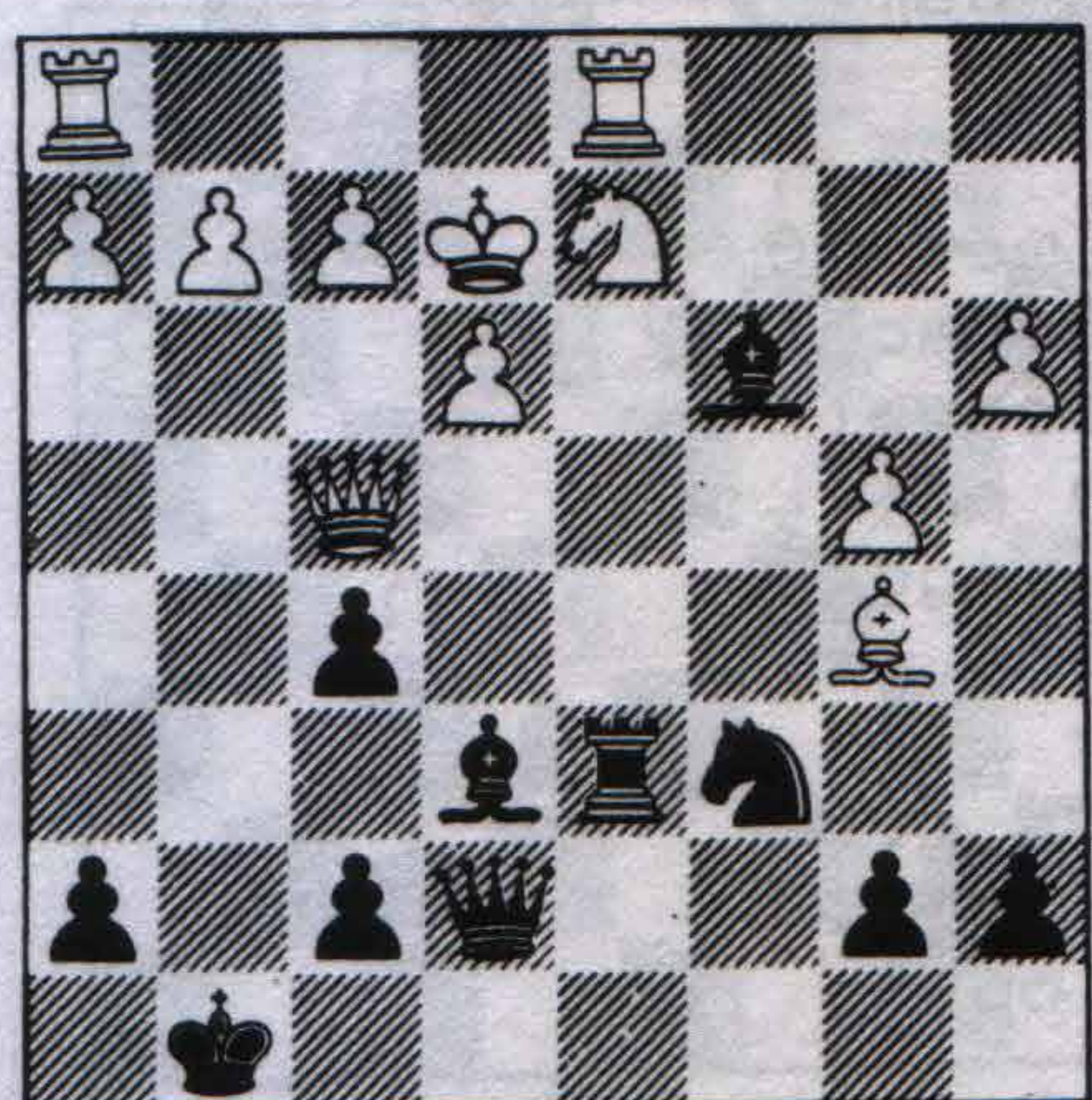
10 Lg5! Wit voert de druk op d5 op maar ik speelde (ontwikkelen!)

10.....Td8 Om een kwal te offeren

11 Lf6: gf6! Anders staat Lc5 na 14 Td5: ongedekt, zodat dan 13...Le6 niet kan.

12 cd5: ed5:

13 Pd5: Td5:!
 14 Dd5: Le6
 15 De4 f5!? Na 16 Dc2 volgt 16...Pb4 en na 16 Db1 staat de dame een tikkeltje vreemd. Daarom
 16 Df4!? Lb4+
 17 Pd2 Td8! Nu kan wit niet meer rocheren omdat dan het paard blijft op d2 blijft hangen.
 18 a3 La5 Dus:
 19 b4 Lc7! Valt de dame aan en dreigt Le5 gevolgt door Lc3! waarna wit nog steeds niet kan rocheren omdat weer Pd2 blijft hangen!
 20 Dh6 Le5
 21 Lb5 Lc3 Zo, die staat.
 22 Ke2 Td6 Met de gemene dreiging Lc4+ en dame winst.
 23 Df4 Zie DIAGRAM

maar

26.....Th6

27 Df5: Lf3:+

28 Df3: Pd4+!

29 Td4: Ld4:

30 Tc1 Lb2

31 Tc8+ Kg7

32 Lc4 Lc3: Uiterst brutaal met nog 4 minuten tegen
15 op de klok vrat ik een pion eraf

33 Dg3+ Tg6

34 Db8! Db4:!! Na Lb4: worden de de dames geruild en
wint wit op tijd. Hier zag ik het wel heel somber in
voor mijn koning.

35 Tg8+ Kf6

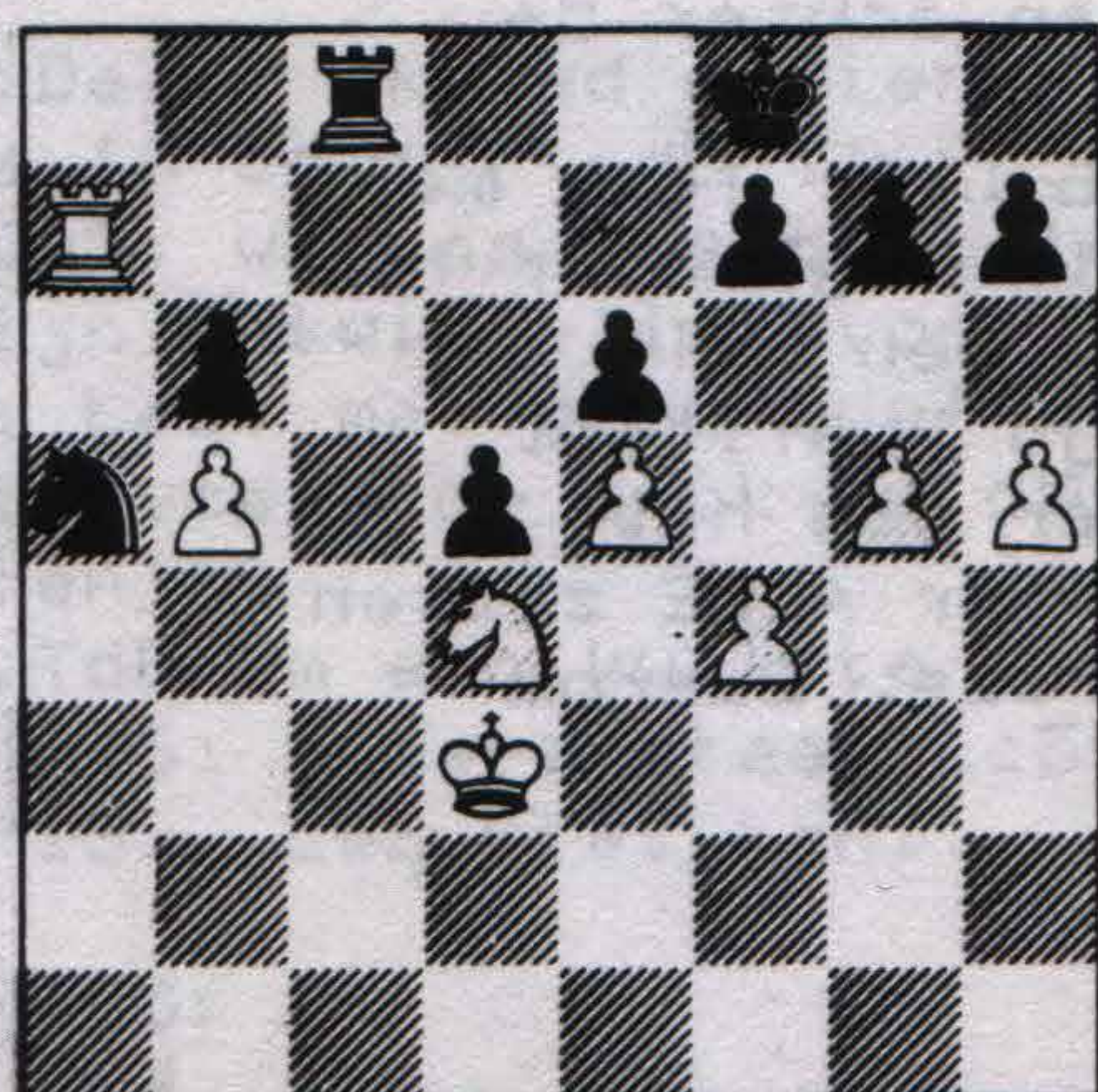
36 Df4+ Ke7

37 Df7:++ Kd6 Ik wou bijna opgeven.

38 Df4+?? Jazeker, met 38 Td8+ enz. had hij mijn dame
kunnen winnen!

38.....Kd7 #! Natuurlijk kan wit dezelfde
stelling terugkrijgen door 39 Df7+ en dan winnen met 40
Td8+ enz. Hij had echter lang over de 38e zet nagedacht
en als hij de winnende zet gezien had zou hij deze wel
gespeeld hebben. In middels had hij nog 4 minuten en ik
6! Nu werd het remise na weer Df7+ etc. Ik moet zeggen
dat ik aan de ene kant blij was met remise maar dat ik
het gevoel had toch tekort gedaan te zijn. Had ik
immers niet brutaal het initiatief overgenomen? Na deze
partij won ik mijn 5e rare partij. Hier had ik een pion
geofferd. In deze partij promoveerde mijn g-pion op
d8(!) en stond ik dus ineens op 50%.

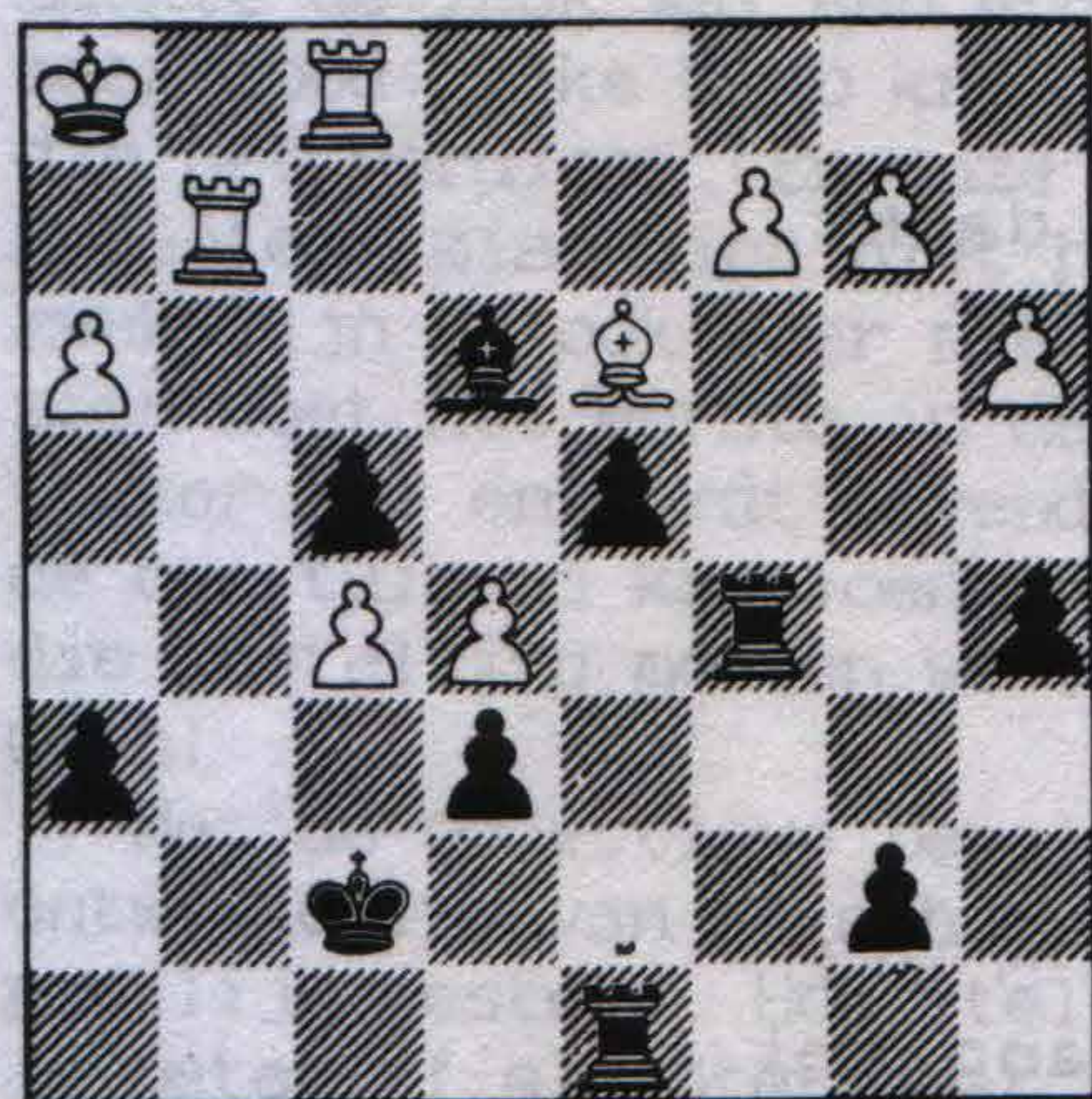
Daarna weer een + remise gevolgd door een gewaagde
overwinnig tegen 1928 rating. Dat was ook een
opmerkelijke partij. Ik opende met 1 e4 en na een
kwartier nadenken volgde 1...e6. Met een remise aanbod
dat ik verontwaardigd afsloeg en ik begon een storm
aanval. Na 21 zetten stond alleen mijn b-pion nog op
zijn plaats en waren de andere pionnen op de 4e en 5e
rij beland. Verder zat er nog de manoeuvre Th1-h3-c3-h3
in de partij. Mijn tegenstander dacht dat ik gek
geworden was en begon zeer lang na te denken. Prompt
maakte ik een blunder die een pion kostte. Plotseling
ruilde mijn tegenstander de dames af en speelde hij
verwoed op winst. Op de 36e zet bood hij weer remise
aan. Zijn pluspion leek mij echter ondergeschikt aan de
aktiviteit van mijn stukken, ik weigerde en na 38
zetten stond het zo zie DIAGRAM

Hier speelde zwart:

38.....Ke8? Alles was beter geweest. Hij kwam op slag verloren te staan na
39 g6! hg6:
40 hg6: fg6:
41 Tg7: T c1
42 Tg6: Td1+
43 Kc3 Vooral niet Ke3 want Pc4+ met stukwinst
43.....Td4:?? Probeert in mijn tijdnood paniek te zaaien.
44 Kd4: en zwart verloor na enige zetten. Zo dat was een lekkere partij, en 3,5 uit 6.

De volgende dag had ik weer een rating van 1900+ en ook nog zwart. Het werd echter een leuke Franse partij waarin ik al snel beter kwam te staan. Na 28 Teg2 stond het zo, zie DIAGRAM

Hier had ik met 28.....ef5: een gewonnen stelling kunnen krijgen, ik speelde echter :

28Te5:?
29 fe6:+ Ke6:
30 Tg6+ Kd5
31 Th6: f3 Ik wilde de f-pion naar voren krijgen en mijn loper activeren
32 Tb6 f2
33 Kg2 Tg8+
34 Kf3 Tg7
35 Tb5+! Kd6
36 Te5: Ke5:
37 a4 Tg8
38 b3 Th8
39 Kg4 Tg8+
40 Kf3 Tf8+ en remise. Dat was een partij waarin ik de beste kansen had en niet de winst zag, maar toch 4 uit 7.

Vervolgens moest ik aantreden tegen de Bruijne, een Nederlander vanwie men geen rating had kunnen opsporen.

Omdat hij ook 4 uit 7 had wist ik niet zo goed wat ervan te denken. Verder had ik weer zwart.

Wit: De Bruijne Zwart: AVD

Nimzo-Indisch

1 d4 e6
2 c4 Pf6
3 Pc3 Lb4
4 Dc2 o-o

5 e4? Deze zet had ik nooit eerder gezien omdat ik dit toernooi voor het eerst Nimzo-Indisch speelde. Toch vond ik het er "verdacht uitzien" en begon een half uur na te denken. Ik dacht meteen aan d7-d5 maar wat te doen na e4-e5. (e4d5: komt niet zo in aanmerking omdat dan de loper op c8 gemakkelijk in het spel komt.).
5.....d5! Ik had gezien dat 6 f2-f3 niet kon wegens

6.....Dh4+

7 g3 Pg3:

8 Df2 Pf5 en zwart wint gewoon een pion. Ik dacht dat mijn tegenstander dat alles wel gezien had. Hij speelde:

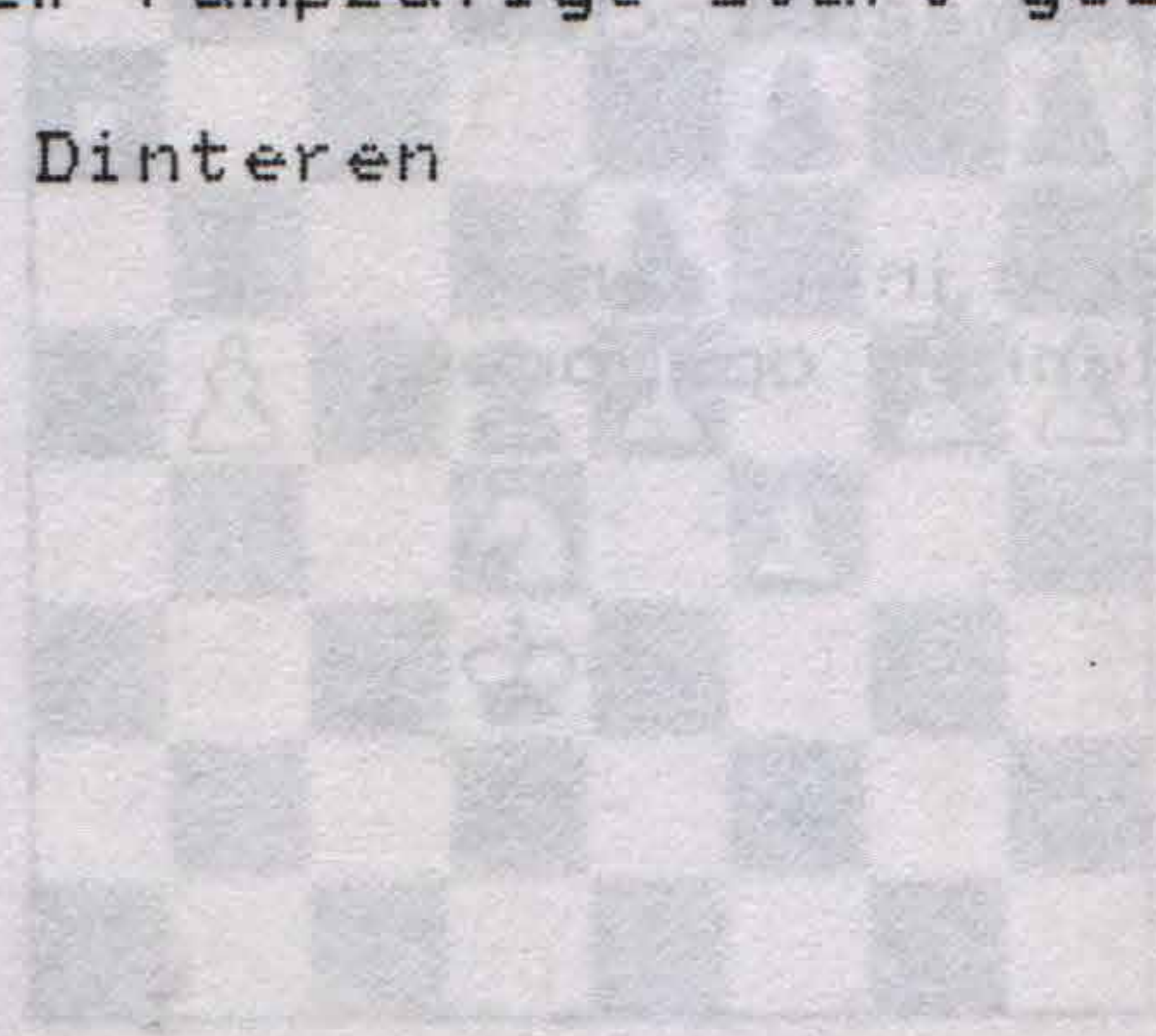
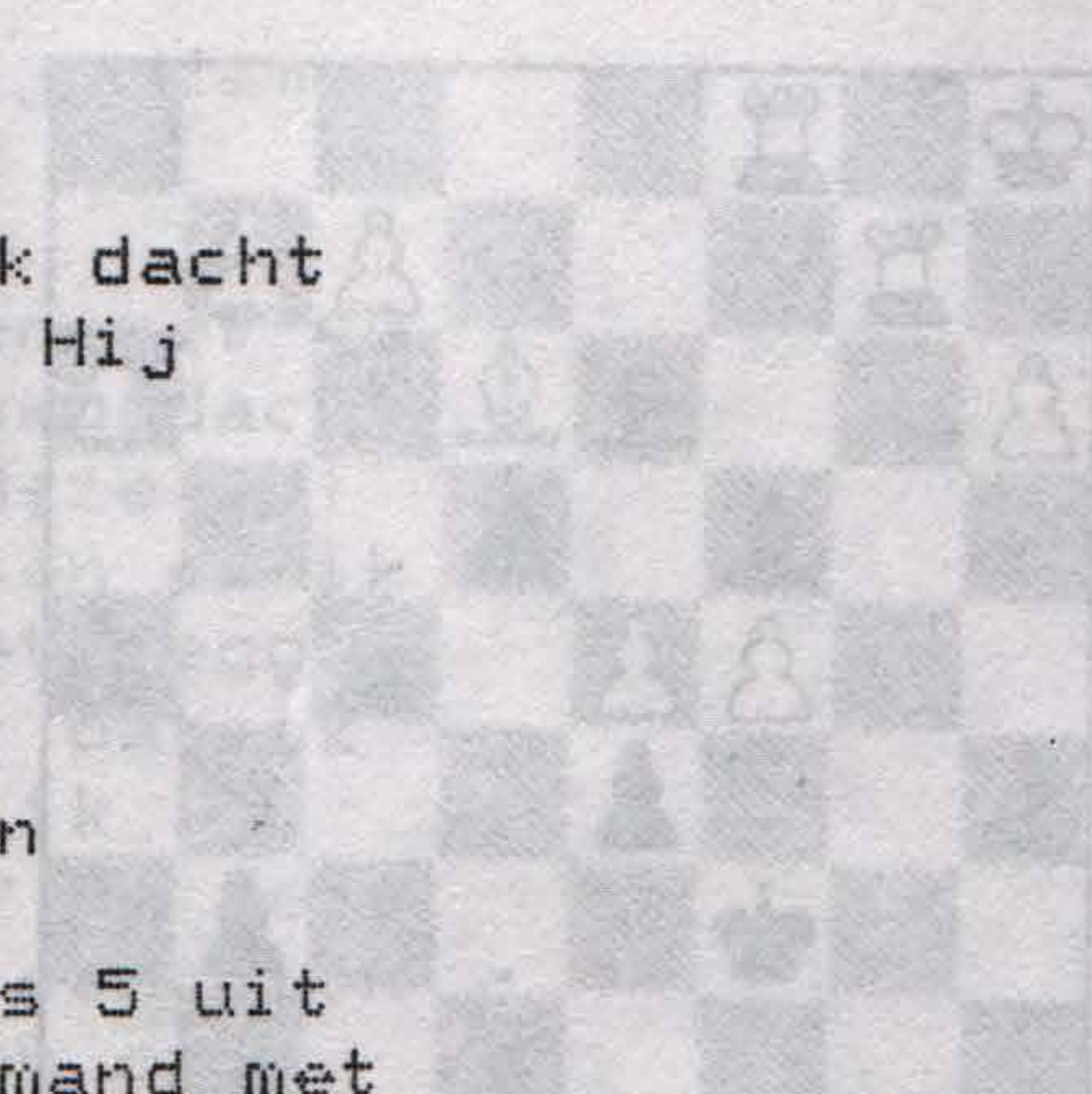
6 e5 Pe4
7 a3 Lc3: +
8 bc3: c5!
9 f3? Dh4+

10 Kd1?? en in plaats van mijn variant te spelen verloor wit liever een volle toren na Pf2+

Na 26 zetten gaf hij eindelijk op. Ik had ineens 5 uit 8. Helaas verloor ik mijn laatste partij van iemand met een rating van slechts 1870 terwijl ik dit toernooi wel zwaarder tegenstanders gehad had.

Die morgen even na 9 uur deed zich leuk incident voor. Kijkend over mijn linkerschouder zag ik hoe een grote groep mensen samendromde rond een van de borden. Er bleek daar een schaker te zijn die nadat hij zijn eerste zet gedaan had IN SLAAP GEVALLEN WAS!. Hij lag met zijn gezicht in zijn eigen stelling. Hij is tijdens die partij nog even wakker geweest en heeft nog 1 zet gedaan. Twee uur later droomde hij door zijn vlag, zijn gelaat nog immer op zijn koning rustend. Een ander opmerkelijk aspect tijdens dit toernooi was dat er vele schakers geveld bleken door een mysterieuze epidemie welke buikloop, hoofdpijn etc. veroorzaakte. Gelukkig herstelden de meeste schakers vrij snel maar gedurende het toernooi kon je toch steeds een aanzienlijke verzameling menselijke schaakwrakken aanwijzen. Met deze overpeinzingen besluit ik mijn ondanks een rampzalige start geslaagde toernooi.

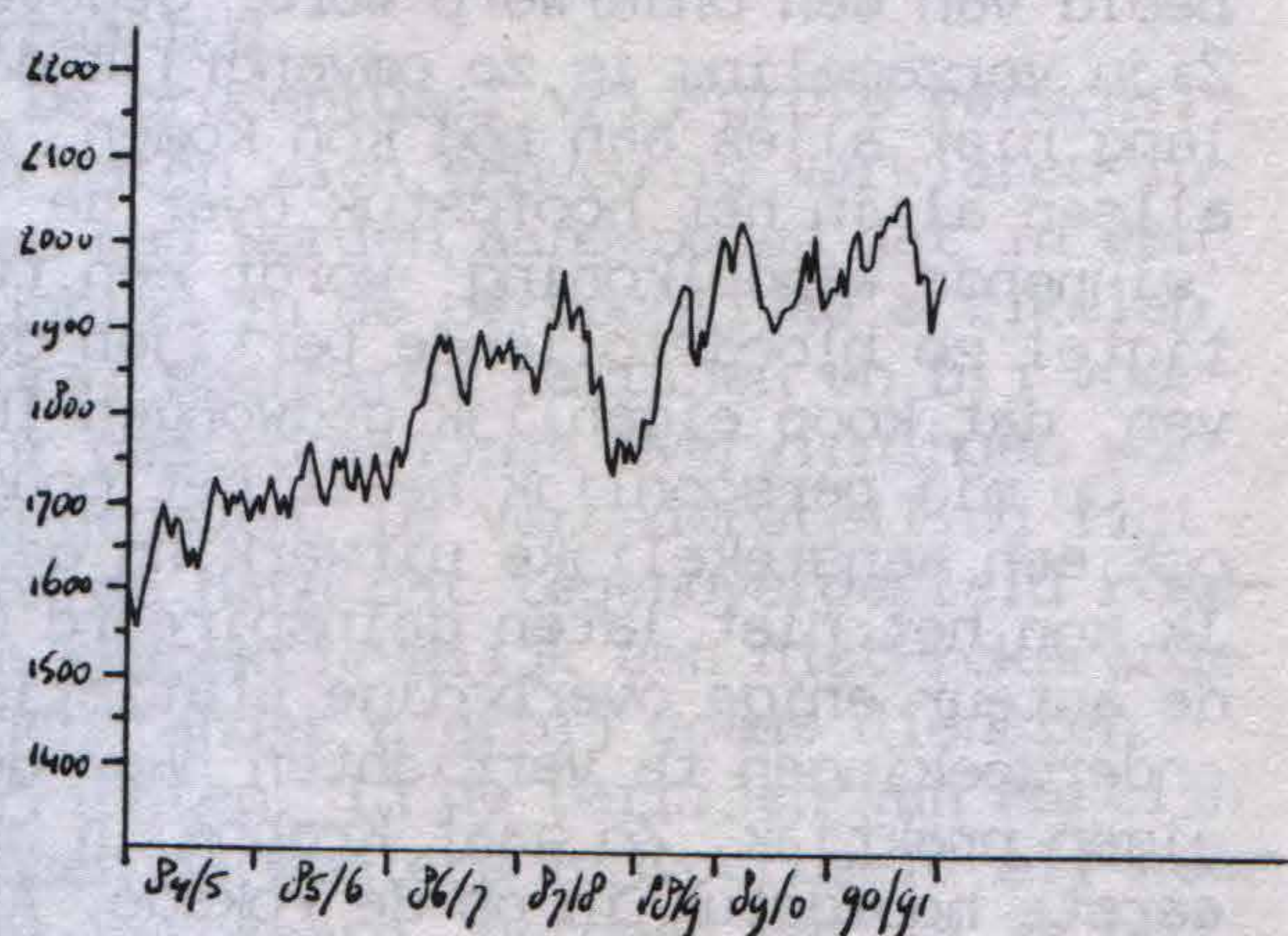
André van Dinteren

DE VEERTIENDE

En heus. in mijn zevende jaar als lid van US is zowaar het klubkampioenschap behaald. Toen ik in oktober 1984 mijn eerste potje kwam spelen bij US begreep ik al snel dat het doel van spelen op een klub was om 'de beste' te worden. En, toen deze gedachte eenmaal had postgevat, ben ik er altijd zeker van geweest dat het ooit zou lukken. Grootspreek? Ik kan het iedereen aanraden: de instelling dat je iedereen kan verslaan en daardoor alles kan bereiken helpt. Echt waar. De leegloop van het eerste na de degradatie vorig jaar maakte de zaak wel een stuk makkelijker, maar goed. Elke klub krijgt de kampioen die het verdient. En onze vereniging is momenteel misschien niet heel sterk, zo zwak zijn we ook weer niet. Komend seizoen doet het eerste in de landelijke lekker mee en wordt bovendien het tweede overtuigend kampioen. Althans, met die instelling moeten we van start gaan!

Met de objectieve bepaling van de ontwikkeling van je schaakkracht is het moeilijk gesteld. Hoe stel je vast dat je beter of slechter gaat spelen? Er is weinig beter dan het brute meetinstrument van de rating. Aangezien ik alle partijen die ik heb gespeeld zorgvuldig heb bewaard met ratinggegevens, kan de ontwikkeling van mijn interne rating over de afgelopen zeven jaar in een (hier sterk verkleind) grafiekje worden weergegeven.

Een trendmatige ontwikkeling laat zich hier wel enigszins uit opmaken. Na twee seizoenen was vanaf het startpunt 1600 een min of meer stabiele speelkracht van 1750 bereikt. In het

derde seizoen volgde snelle groei naar ongeveer 1875. Ook in mijn vierde jaar leek de ontwikkeling positief te zijn, de 1950 werd bereikt, maar in de tweede helft van het seizoen vond een duizelingwekkende val plaats, terug naar 1750. Verklaren is moeilijk, maar wel opmerkelijk is dat ik in dezelfde periode van interne duikeling grote successen behaalde: ik droeg bij aan onze zege in het SGA-bekertoernooi, en de eerste US-beker wist ik zowaar op mijn naam te schrijven. Een snel herstel volgde en de laatste drie seizoenen fluctueerden meer of minder sterk rond de 1975. In het licht van de voorgeschiedenis kon dan ook de valpartij in het afgelopen voorjaar me niet echt verontrusten, integendeel, ik zag er een fingerwijzing in dat het jaar met een triomf zou kunnen worden beëindigd.

Aangezien spelers van mijn niveau het niet kunnen hebben van hun (gebrekige) spel alleen, is er door een goede mentale instelling veel te winnen. Hoe slecht je ook hebt gespeeld, er is maar één ding dat na afloop van een verliespartij belangrijk is: vergeet alle geknoei en overtuig jezelf er weer van dat je toch een gevaarlijke speler bent. Angst is een slechte raadgever en door onbekommerd op alle verwickelingen in te gaan, gedurfde plannen te smeden, kun je winnen van sterkere tegenstanders en word je bovendien zelf sterker.

Ik denk dat dit mijn sterke kant is. Ook bij mij leeft weliswaar het besef dat ik inderdaad niet kan schaken, maar het lukt me eveneens om deze kwalijke gedachte van mij af te zetten als ik eenmaal achter het bord zit. Ook wereldkampioenen blunderen en storten in goed gespeelde partijen ineens. Op een ander niveau, jazeker, maar dat is in wezen onbelangrijk. Gaan zitten griepen over de eigen tekortkomingen is funest voor het zelfvertrouwen, en uit de slechte kampioensmatch die er door mij en Peter is gespeeld is misschien niet op te maken wie er nou eigenlijk de sterkere speler is, maar wel wie er met het meeste vertrouwen ten strijde trok.

Genoeg gezeverd. Het grafiekje maakt duidelijk dat vrijwel iedereen op onze klub de gerechtvaardigde hoop mag koesteren ooit kampioen te worden. Ikzelf ben nu natuurlijk een dankbaar mikpunt. Uit de partijen die ik in dit periodiek

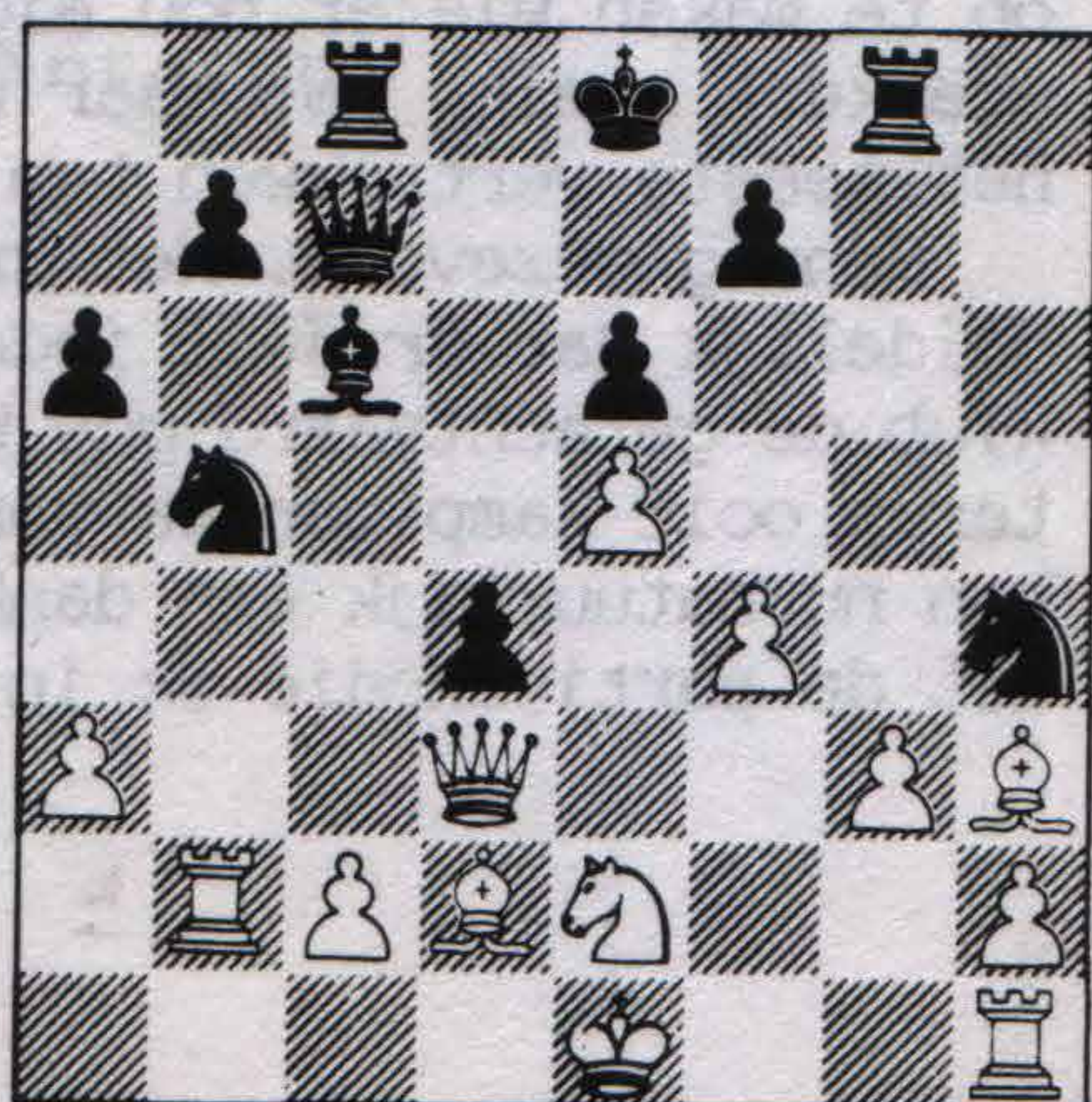
heb laten zien is eenvoudig op te maken dat ik mij weliswaar kan optrekken aan het niveau van sterkere tegenstanders, maar tevens dat ik me vaak aanpas aan dat van zwakkeren! Van mij kan dus door iedereen worden gewonnen. (Maar dat ik die titel desondanks prolongeer, zelf twijfel ik er niet - openlijk - aan!)

Moet ik nu ook nog iets laten zien van mijn prachtige prestaties voorafgaande aan de titel? Ik heb grote aarzelingen. Kampioen ben ik niet geworden door fraai spel, maar door veel winnen. Soms ging het verbazend eenvoudig, zoals aan het eerste bord in de externe wedstrijd tegen Pat Mat, die we overtuigend op onze naam schreven:

P. de Rooi (2003) - Bertje (1997)
Siciliaans, Rossolimo, 8 december 1990
1 e4 c5 2 Pf3 Pc6 3 Lb5 g6 4 0-0 Lg7 5 c3 e5 6 d3 Pge7 7 Le3 d6 8 d4 cd4: 9 cd4: 0-0 10 Pc3 Lg4 (Tot hier heeft wit het erg slap gespeeld, en de complicaties na zijn volgende opmars zag ik met vertrouwen tegemoet.) 11 d5? Pd4! 12 Ld4: ed4: 13 Pe2 f5! 14 Pfd4: Db6 15 f3 Lh5 16 Kh1 fe4: (Wit staat als een krant, slechts 17 Ld7 bood nog kansen.) 17 g4? ef3: 18 gh5: fe2: 19 De2: Dd4: (Ai, wit had 20 De7: Dd5:+ gemist.) 20 De6+ Kh8 21 hg6: Pg6: 22 Dd6: De4+ 0-1

Intern ging het vaak heel wat moeilijker. Toch waren er ook daar een paar tegenstanders die met graagte van mij bleken te verliezen.

Bertje - Hubrecht van den Brekel
Frans, Pionroofvariant, 4 juni 1991
1 e4 e6 2 d4 d5 3 Pc3 Lb4 4 e5 c5 5 a3 Lc3:+ 6 bc3: Pe7 7 Dg4 Dc7 8 Dg7: Tg8 9 Dh7: cd4: 10 Pe2 Pc6 11 f4 dc3: 12 Dd3 Ld7 13 Pc3: Pf5! (Hier 'hoort' 13... a6, maar ik besloot toch maar niet het principiële 14 Pb5 te spelen.) 14 Tb1?! Pcd4! (Slik!) 15 Tb2 Tc8 16 Ld2 a6 17 g3 Pb5? (Wat krijgen we nou?) 18 Pe2! Lc6 19 Lg2!? Ph4 20 Lh3 d4

21 0-0! Tg7 (Er dreigde 22 Dh7.) 22 a4 Pa7 23 Pd4: La4: 24 Kf2!? Pg6 25 Le6: fe6: 26 Pe6: De7 27 Pg7:+ Dg7: 28 Dd4? (Nu won 28 f5! in de aanval, aangezien 28... Pe5: 29 Te1 Pc6 30 Lf4 verliest. Mij zat 28... Lb5 niet helemaal lekker, maar dan wint 29 Tb5: Pb5: 29 fg6: toch vrij simpel.) 28... b7-b5 29 Le3 Pc6 30 Dd6 Pge7 31 Td1 Td8! (Nare zet.) 32 Df6 Df6: 33 Td8:+ Pd8: 34 ef6: Pd5 35 Ld4 Kf7 26 c3 Pe6 37 Le5 Pc5 38 Ke2 Pf6: 39 Lf6: Kf6: 40 Td2 Pe4 (Einde tijdnoed. Een kansrijk maar toch ook lastig eindspel resteert. Hubrecht verzet zich echter zwak.) 41 Td4 Lc2? (Veel beter 41... Pc3: want dan heeft zwart ook een vrijpionnetje.) 42 Ke3 Pc5 43 Td6+ Ke7 44 Tc6 Pa4 45 Ta6: Pc3:(?) 46 Kd2 (Het verschil, er gaat een stuk verloren.) 46... Pd5 47 Ta7+ Kd6 48 Kc2: 1-0

Het is niet geheel toevallig dat ik dit voorbeeld heb gekozen. In deze partij doet zich een fenomeen voor dat me sedert lezing van het boek 'Chess Curiosities' (1985) van Tim Krabbé heeft beziggehouden. Het werk is een bloemlezing van een indrukwekkende collectie randverschijnselen uit ons edele spel. Het gaat meestal om bizarre en nutteloze zaken voor praktisch ingestelde spelers, maar van het overbodige kan bij Krabbé zo grondig kennis worden genomen, dat het boek mij meermalen in staat van verrukking wist te brengen!

Krabbé combineert vondsten uit de meesterpraktijk en toepassingen in problemen en studies, zodat er een totaalbeeld van een onderwerp wordt gegeven. Zijn verzameling is zo omvangrijk dat lang niet alles aan bod kon komen, maar alleen al in het hoofdstuk over de 'winnende wandelkoning' wordt een twintigtal zo bloedstollende partijen gegeven, dat koop eigenlijk gedwongen is.

Op mij persoonlijk heeft het opus ook een aanstekelijke uitwerking gehad. Ik kon het niet laten geïnspireerd door de auteur enige overbodige statistische onderzoeken te verrichten naar de eigen praktijk. Zo gaat Krabbé in zijn eerste hoofdstuk in op de rokade. Aan de meeste zaken die hij daarin behandelt moet worden voorbijgegaan, maar een aantal dingen lieten zich eenvoudig vergelijken.

Uit het onafzienbare aanbod authentieke partijen die zijn gespeeld en er-

gens bewaardgebleven, zijn tot op heden pas tien rokade's op of na de 40ste zet tevoorschijn gekomen. Het rekord staat op 46 0-0 in Bobotsov-Ivkov, gespeeld te Beverwijk in 1966. Dat is een zeer laat moment, zoals bleek na het onderzoeken van een jaargang van een Russisch blad, waar slechts in ruim 1% van de mogelijke 4.776 gevallen gerokeerd werd op of na de 20ste zet, en niet één keer op of na de 30ste. Vorsing van 500 partijen maakte duidelijk dat kort roken zeer gewoon en lang roken zeldzamer is dan niet roken: de verhoudingen waren 79,6 - 9,6 - 10,8%.

'Hoe zit dat bij US?' was de vraag die zich onmiddellijk aan mij opdrong. Het volstrekt nutteloze antwoord heb ik proberen vast te stellen door het onderzoeken van de afgelopen vier jaargangen van ons lijfblad de Schakeling. In de voorgaande zestien afleveringen was bij 178 partijen het moment van (verlies van het recht op) roken vast te stellen. Fragmenten uit de blunder-rubriek en een zevental kortsluitingen die binnen vijftien zetten waren bekeken, zijn buiten beschouwing gelaten. Door 356 spelers werd er 257 keer kort, 43 keer lang en 56 keer niet gerokeerd. Dit klopt in beginsel met Krabbé's bevindingen, hoewel de verhoudingen in de Schakelingpartijen iets anders liggen: 72,2 - 12,1 - 15,7%. Hierbij is een klein groepje spelers in het blad ruim oververtegenwoordigd: Martijn Spaan (30), Ardjan Langedijk (25), Rob van Gompel (20) en ikzelf (36) zijn samen goed voor bijna éénderde van het spelersaanbod.

De procentueel vrij grote verschillen laten zich eenvoudig verklaren indien mag worden aangenomen dat in een klubblad in de persoonlijke artikelen vooral spannende partijen en bij voorkeur gestroomlijnde overwinningen worden gegeven. De veronderstelling ligt voor de hand dat tegenovergesteld roken respektievelijk een niet-rokerende tegenstander hierbij goede diensten verrichten. In de partijen van Martijn hebben de spelers bijvoorbeeld elf keer niet gerokeerd, hetgeen met 18,3% nog wat boven het al hoge gemiddelde ligt van de Schakelingpartijen. Hier blijkt inderdaad een zeer negatief verband te bestaan tussen niet-roken en het resultaat. Aan zijn negen niet-rokerende

tegenstanders hield Martijn 8½ punt over. Daarentegen bedroeg zijn totaal-skorre 'slechts' 22 uit 30 (ofwel zo'n 20% lager). Overigens rokeerde hij juist in deze negen partijen zelf ook twee keer niet, hetgeen het beeld weer wat nuanceert.

Vanwege bovengenoemd bezwaar geven Krabbé's getallen wellicht toch de beste benadering van de 'werkelijkheid', ook bij ons. Het wachten is op een herherziene versie van het boek met de uit databanken te produceren gegevens, niet meer gebaseerd op een toch wat kleine steekproef, maar op de hele populatie (!) om de laatste restjes twijfel weg te nemen. De hoge percentage's lange en niet-rokade's geven in deze redenering overigens wel een indicatie van de amusementswaarde van ons klubblad.

Over het moment van de rokade kan onze bron eenduidiger informatie geven. Het is nauwelijks aan te nemen dat laat roken een bewuste keuzeground vormt om partijen op te nemen in een artikel. Integendeel, in zijn boek stelt Krabbé weliswaar vast dat de top-tien der late rokeerders een verbluffend resultaat van 8-2 behaalt, maar het zijn meestal juist zeer saaie partijen waarin laat wordt gerokeerd, aldus Krabbé. Dat is verklaarbaar, want zoals we al hebben gezien zijn er statistisch sterke aanwijzingen dat niet roken vaak erg onveilig is! De late rokeerder kan zich zijn gedrag kennelijk permitteren omdat zijn koning zeer weinig gevaar loopt.

In de vier bekeken jaargangen van de Schakeling (aangeduid met Romeinse en voor de afleveringen Arabische cijfers) komt laat roken opmerkelijk veel voor. Weliswaar valt de laatste rokade relatief nog vrij vroeg, in negen partijen wordt er op of na de 20ste zet gerokeerd, ofwel liefst 2,53%! In zeven gevallen werd de daad door een US-speler verricht. Ik zal ze hierbij even opsommen (in de hoop hen te stimuleren tot een bijdrage aan dit onderzoek):

XXV.4: Peter Berkhout:	27...0-0	(1)
XXII.5: Bert Westera:	25 0-0	(1)
XXV.3: Marc Ordodi:	24 0-0	(1)
XXIII.4: Marc Ordodi:	23...0-0-0	(0)
XXII.5: Bert Westera:	23 0-0	(0)
XXII.1: Adriaan Houtsmuller:	22 0-0	(1)
XXV.1: Bert Westera:	20 0-0	(0)

Een tamelijk povere 5-3 score voor de later rokeerders, hetgeen een aanwijzing is dat de 20+ rokade niet gewoonlijk onder voordelig-saaie omstandigheden plaatsvindt, zoals bij de 40+ rokade gebruikelijk is. Dat verklaart meteen waarom een relatief groot aantal partijen met late rokade niet tot een duf klubblad hoeft te leiden! Interessant zou het zijn om te zien hoe de 30+ rokade zich houdt.

Zeer opmerkelijk is de oververtegenwoordiging van twee onzer leden in de opsomming. Hoewel met slechts tien partijen in de onderzochte reeks aanwezig, komt Marc Ordodi niettemin twee keer voor in de tabel, en ikzelf liefst drie keer, waar Martijn, Ardjan en Rob geheel ontbreken. Zijn Marc en ik typische 'laat-rokeerders'?

Enig zelfonderzoek leerde dat in de 470 partijen die ik tot dusverre heb gespeeld, ik vijftien maal rokeerde op of na de 20ste zet en éénmaal na de 30ste, samen 3,40%. De tegenstanders bereikten met negen keer op of na de 20ste zet een ook hoge 1,91%, hoewel ruim beneden het Schakelingpercentage. Op zich is dit allemaal heel aardig, maar duidelijk is tevens hoe onbeholpen dit is als maatstaf voor speelstijl, vergeleken bij kwalitatieve benaderingen als 'aanvalsspeler' of 'friemelaar'.

Voor mijn opvallende neiging tot laat rokeren kon ik overigens een goede verklaring vinden. Het ligt vooral aan de openingen. De partij tegen Hubrecht betreft een variant waarin het me al drie keer bleek te zijn overkomen. Een andere verantwoordelijke bleek die rare Svesjnikov, waarin het me ook drie keer is gebeurd. Hieronder de partij met dit systeem waarin ik mijn persoonlijke rekord heb gevestigd. Vergeleken bij het wereldrekord is het wel wat mager. Wie biedt er meer?

Bertje - Roland van Hartingsveldt
Svesjnikov-Siciliaan, 13 augustus 1987.
1 e4 c5 2 Pf3 Pc6 3 Pc3 e6 4 d4 cd4: 5
Pd4: Pf6 6 Pdb5 d6 7 Lf4 e5 8 Lq5 a6 9
Lf6: gf6: 10 Pa3 b5 11 Pd5 Le6 12 Ld3
Tc8 13 c3 Lq7 14 q4 Pe7 15 Pe7: Ke7: 16
Pc2 Lh6 17 a4 Dd7 18 ab5: ab5: 19 Pb4
Tg8 20 Le2 Lf4 21 Pd5+ Ld5: 22 Dd5: Tc5
23 Dd3 h5 24 Ta5 hg4: 25 b4 Tc7 26 Tb5:
Tgc8 27 Dd5? Tc3: 28 Tb7 Tc1+ 29 Ld1
T8c7 30 Tc7: Dc7: (Een niet bijster cor-

rect en beslist niet voordelig spelverloop. Daarom zoekt wit veiligheid met:) 31 0-0 Dc3 (31... Dc4! 32 Kg2! was kans-
rijker.) 32 Lq4: Tf1:+ 33 Kf1: Db4: 34
Lh5 Db1+ 35 Kq2 Lq5 (Een indrukwekkende
voettocht vormt nog een aardige gebeur-
tenis. Om meerdere redenen kan de par-
tij niet in Krabbé's verzameling 'win-
nende wandelkoningen' worden opgenomen:
zwarts vorst wordt niet door minimaal
drie stukken belaagd en bovendien, hij
wint niet.) 36 Df7:+ Kd8 37 Df8+ Kc7 38
De7+ Kc6 39 Le8+ Kc5 40 Dc7+ Kd4 41
Dd6:+ Kc3 42 Dc5+ Kd2 43 Da5+ Kd3 44
Da3+ Kd4 45 Dd6+ Kc3 46 Dc5+ Kd2 47
Da5+ Kd3 48 Lb5+ Ke4: 49 Da4+ (Het is
ook verre van de langste ononderbroken
reeks schaaks door één speler: deze
staat op 38.) 49... Kf5 50 h4 Lf4 51
Ld7+ Kq6 52 Le8+ Kh6 53 Dc6 Df5 54 Dd6
Dq4+ 55 Kf1 Dh3+ 56 Ke2 Dq4+ 57 Ke1
Dq1+ remise.

Dan tot slot nog iets over de titel van dit merkwaardige artikel. Het betreft het rangnummer van uw kampioen, hetzelfde als dat van de opvolger van Kasparov (de dertiende wereldkampioen). Om de nagedachtenis van mijn illustere voorgangers te eren, geef ik ze hierbij nog eens allemaal:

1966/67 Ron Landsbergen (1)
1967/68 Toon Versteeg (2)
1968/69 Reijer van der Weij (3)
1969/70 geen
1970/71 Han Gieske (4)
1971/72 Toon Versteeg
1972/73 Reijer van der Weij
1973/74 Reijer van der Weij
1974/75 Rob van de Kamp (5)
1975/76 Guus Kamps (6)
1976/77 Rob van de Kamp
1977/78 Han Gieske & Rob van de Kamp
1978/79 Paul van der Werve (7)
1979/80 Gerard Rill (8)
1980/81 Jurgen Stigter (9)
1981/82 Gerard Rill
1982/83 Hans Polee (10)
1983/84 René in 't Veld (11)
1984/85 Paul van der Werve
1985/86 Paul van der Werve
1986/87 Martijn Spaan (12)
1987/88 Martijn Spaan
1988/89 Martijn Spaan
1989/90 Ed Schouten(13) & Martijn Spaan
1990/91 Bert Westera (14)

LDW 180891

DE SCHAKER PRIVE

Gegroet, lieve BRUINVERBRANDE SCHAAKVRIENDINNEN en beste SCHAAKVRIENDEN! Uw US-CHRONIQUER wil vooral de nieuwe, ENTHOUSIASTE leden hartelijk welkom heten bij de afdeling SCHAKEN van de Universitaire Sportvereniging, dit SODOM en GOMORRA van de academische wereld, dit moderne BABYLON, door minder deskundigen ook wel aangemerkt als EEN GEZAPIG ZOOTJE (zie hiervoor het baanbrekende artikel van Prof. dr. Iwan Brave in een FOLIA van de vorige jaargang.) Uw KRONIEKSCHRIJVER heeft niet het ALZIEND oog en weet dus ook niet wat jullie in de vakantie allemaal hebben UITGESPOOKT, al vermoedt hij het ergste... Maar neem, voordat jullie je met jullie door SCHAAMLUIS en GONORRHOE aangetaste geslachtsorganen weer achter het SCHAAKBORD zetten, kennis van de volgende FAITS DIVERS...

Wie troffen wij laatst aan voor het HOOFDSTEDELIJKE SCHAAKETABLISSEMENT GAMBIT, verward in een diepgaand gesprek met INTERNATIONAAL MEESTER GERT-JAN DE B.? Jawel, het was ons ex-lid ROBBIE VAN G. Wij maakten meteen van de gelegenheid gebruik om hem te vragen wat er waar was van de GERUCHTEN als zou hij STERREPORTER zijn van het toonaangevende ZWITSERSE SCHAAKWEEKBLAD DIE SCHACHWOCHE en uit dien hoofde een VERTROUWDE gast zijn in de PERSKAMERS van de grote toernooien, alwaar wij EENVOUDIGE BOERELULLEN ons nooit mogen vertonen? ROB glimlachte fijntjes en zei: 'Ja, ik kan het NIET tegenspreken...' Oké, ROB! Gefeliciteerd JAN T. met je overwinning op de VERSCHRIKKELIJKE VIKTOR K. Nu ARTOER J. nog! Jullie weten toch wel dat JAN zijn grootmeestertitel aan US te danken heeft...? Lang, lang geleden liet JAN T. zich op een feestje bij HENK SI. een variant van de PIRC-VERDEDIGING voorspelen. Hij vond het maar BELACHELIJK maar wie schetst onze VERBAZING en die van vele andere HUISVROUWEN toen hij in de beslissende partij op het toernooi van HASTINGS tegen de Canadees SUTTLES desbetreffende variant op het BORD zette, de partij won en daardoor GROOTMEESTER werd...? Zo is het begonnen...

Uit de ZIEKENBOEG: zowel BERT W. als de DRONKELAP JAAP D. zijn hun BLAUWE OGEN kwijt en zien er weer enigszins TOONBAAR uit. BERT schijnt zelfs nog steeds te SQUASHEN, maar wij weten wel WAAROM... (zie vorige SCHAKELING). JAAP D., die zich trouwens in HOMOKRINGEN niet erg geliefd heeft gemaakt met zijn TIRADE tegen de SCHURKEN van DCG, schijnt trouwens ook zijn leven niet GEBETERD te hebben en een vaste klant van KROEG en SLIJTERIJ te zijn...!

Over KROEG gesproken, daar kwamen wij laatst alweer HUBRECHT VAN DEN B. tegen in hoofdstedelijk drankhol CAFÉ W....! Hij WON alle potjes SCHAAK die hij speelde en nam ook MENIGE GOUDBLONDE RAKKER in...! Een regelmatig weerkerende verschijning in deze rubriek is ROLAND VAN H. Wat nu weer?, zult U denken. Wel: hij woont SAMEN, hij HOKT! Met een CONCUBINE! Van SCHAKEN zal nu wel NIET veel meer terechtkomen, net nu hij naar het EERSTE is gepromoveerd... SCHAKEN gaat voor het MEISJE, ROLAND...!

De toch zo VRIENDELIJK overkomende WIM VAN DER B. is MOTORLESSEN aan het nemen en oefent voor HELL'S ANGEL...! Vanwaar die AGRESSIE, WIM...? ARDJAN L. is weer terug van zijn REIS om de WERELD en heeft in SJANGHAI of all places een VRIENDINNETJE opgedaan...! Wat is er MIS met de MEISJES uit VENHUIZEN, ARDJAN...? Weten die soms niet wat LIEFDE is...?

Een VRUCHTBAAR schaakjaar wenst u

UW US-CHRONIQUER